

Kiliti Joruto

Nihongo Magazin 2005

A havi magazin válogatott 1 éves anyaga

LILA ArtMusic and Publishing Office Japan

A borítót tervezte:
Takeshima Jiro

Lektorálta:
Aoshima Hiromi

A kiadásért felel
az Office LILA ügyvezetője
Yokohama, 2005

Copyright @ MUHEX JAPAN

Tartalomjegyzék

Bevezetők

A japánnyelvről és a magazinról

Mit szabad?

A szó és rögzítése

Tanácsok az *urusai* használatához

Tanácsok a *yoroshiku* használatához

Bevezetők

A Nihongo Magazin immár történelmet tudhat maga mögött, hiszen vidáman eltelt egy év. Még hozzá a-nélkül, hogy különösebb panasz érkezett volna. A kritikák olyan jól jöttek, hogy a 2006-os magazinokban ezek hatásai megfognak látszódni. Színesebb, egyszerűbb és még hasznosabb lesz. Köszönet a megrendelőknél, akik megjegyzéseikkel alakítják a magazint.

Sokat dolgoztunk azon, hogy a 2005-ös Nihongo Magazin Évkönyvbe az elmúlt számok mely tartalmai kerüljenek bele. De az elmúlt számokból, valamiért kimaradtak is az évkönyvbe lettek szerkesztve, pótolva a lemaradtakat.

Reméljük sikerült úgy összeállítani, hogy egyszerre szórakoztató és hasznos is.

Még egy jó hírünk is van. Mégpedig, hogy a Nihongo Magazin minden évkönyve megfog jelenni nyomtatásban is. A számítógépet nem használók is hozzájuthatnak hát az általunk nyújtott laza tanulási módhoz. Ennek külön örülünk.

Célunk nem más, mint egy olyan nyelvkönyv kiadása, mely mellőzi a bonyolultságot, és minden olyat, amit a megszokott nyelvkönyvek fontosnak tartanak. Mi mást tartunk fontosnak. A könnyedséget, valamint szó szerint, bárki tanulni legyen képes ebből a könyvből. A bárkiben pedig mindazok benne vannak, akik először is beszélni és érteni szeretnének valamit a japán nyelvből, mert élő kapcsolatokra

vágynak. Az élő kapcsolatok pedig ugye beszélgetésekből állnak és nem levelekbe karcolt írásjelekből. És ha az írásjelek nem bonyolítják az életünket, akkor az élő beszéd végtelen egyszerű feladattá válik.

BÁRKINEK...

A japánnyelv sok érdekességet tartogat az ember számára. Az érdekességek sokasága, egyben nehezíti is a tanulást. Ez viszont ne tartson vissza senkit se attól, hogy belefogjon.

Immár 14 éve élek Japánban és máig sem merném azt állítani, hogy tudok japánul. Minél többet tanul meg az ember ebből a fura nyelvből, annál kevésbé hisz a saját tudásában. Az ismeretek tömege, ugyanis az ismeretlenek még nagyobb tömegét állítja az ember szeme elé. Így pedig minél többet ismer valaki ebből a nyelvből, annál inkább rádöbben arra, hogy hú, de kevés ez még.

Gyakran találkozom olyanokkal, akik 1-2 évnyi Japánban való tartózkodásuk után, mondhatni fennhangon hirdetik, vagy jobban mondva állítják magukról, hogy ők megtanultak japánul, vagyis hát tudnak immár japánul. Előfordul, hogy hozzábiggyesztek ehhez persze, hogy „alapfok”, és egyebek. De mindenképpen azzal kérkednek, hogy a japán nyelvhez már nem is hülyék.

Ezzel szemben én csak azt tudom mondani, hogy számomra 14 év sem volt elegendő hozzá, és az eddigi ismeretek inkább azt sugallják, hogy amit még nem tudok ebből a nyelvből, az sokkal több. Újabb 14 évet kell hát Japánban élnem ahhoz, hogy határozottabb érzéseim alakuljanak ki a nyelvvel kapcsolatban.

A második kiadáshoz érve, úgy érzem ki kell fejtenem, hogy a magazin kidolgozása úgy folyik, hogy bármely számot is fogja valaki a kezébe, úgy önmagában tanulható a lecke része. Az előző számban

lévő leckék, és az ez utáni leckék között ne keressen senki se összefüggéseket, mivel nem összefüggő módon, így magazinonként önálló tananyagokat képeznek. Ez azért lett így kitalálva, hogy aki később, avagy bármikor is csatlakozik a magazin olvasói közé, és kimarad egy előző, vagy még azt megelőző számból, akkor se érezhesse, hogy kimaradt valamiből. Minden magazin egy önmagában álló tananyagot tartalmaz, ami bárhonnan kezdve a NIHONGO MAGAZIN olvasását, megállja a helyét. Tanulhatóvá válik.

Rendszerint magazinonként 20 japán szót tanulunk meg, és az azokból alkotható mondatokat. Az első számban be lett mutatva, hogy mindössze 4 szó ismeretében is mennyire lehetünk képesek a beszédre, mennyire lehetünk képesek akár csupán ennyiből is mondatokat alkotni. Havonta 20 szóval már szószátyárokna is fogunk tűnni. Persze az nem egészen igaz, hogy minden magazin 20 „új” szót tartalmaz. Hiszen a már egyszer valamelyik számban szerepelt szavakat bármikor újra és újra elővehetjük, illetve elő is vesszük, hogy az ismeret garantált legyen. Ilyenkor persze arra irányul az igyekezet, hogy a már valamelyik számból ismert szó, más környezetben, más alkalmazási módban jelenjen meg.

Tehát a szavak, oda-vissza pattognak, ahogy azt a pingpong-ban megszoktuk már.

Sokan beszélnek arról, hogy a Japán és a Magyar rokon nép, amely nyelvben is ezt igazolja. Mivel ez csak hipotézis, ennek bizonyosságát senki sem állíthatja, hiszen ilyen alapon a föld összes népe között kell legyen rokonság. És van is minden bizonnyal. A nyelvben felfedezett hasonlóságok könnyen azt a térinformációt sejteti, hogy -ja mert rokon népek vagyunk. A japánnyelvben ez elsőként és jól láthatóan abban mutatkozik ki, hogy a japánok is éppen olyan formában használják a családi és keresztnévük sorrendjét, ahogy a magyar. Erre sokan rávágják, hogy a rokonság bizonyítéka. Igaz, azt csak kevés magyar tudhatja, hogy mondjuk 1500 évvel ezelőtt is a maihoz hasonló volt-e a név sorrend? Tehát ehhez a rokonság -féle megbélyegzéshez a ma ad támpontot, illetve érzetet. Én azt szoktam

erre a rokonságra mondani, hogy nekünk a japánok csak éppen annyira lehetnek rokonaink, mint a Kínai, Mongol, Koreai, Perzsa, Asszír, Orosz, vagy az Egyiptomi. Mivel feltűnő, hogy egyesek mennyire keresik a japán és a magyar nép közötti rokonság igazoló szálaait, de érdekes módon ilyenkor Kína, vagy Mongólia eltűnik a habokban, nem nehéz ráérezni, hogy a magyaros nyalás folyik csak. Mongólia szegény, és jelentéktelen a mai történelemben, így a magyar valahogy nem igyekszik társítani magát vele. Kína pedig nem a kedvencek középpontja, hát a rokonság kérdésbe nem fér bele. Japán viszont gazdag és fenemód érdekes, tehát a „rokonság” szó minden harmadik könyvben és minden második magyar száján meg fog jelenni, erősen kihangosítva. De főként akkor, amikor egy gazdag japánnal kerülnek össze a szegény magyar honfitársak. Ugye milyen érdekes? De nem új, hiszen mi magyarok mindig éppen annak lettünk „rokonok”, amely nyelésben lévő nép volt, vagy lesz ez után.

A japánok tisztában vannak azzal, hogy idegenek számára nem egykönnyen elsajátítható nyelvet beszélnek. Ezért rendkívül lelkesen fogadják, mikor egy idegen japánul igyekszik kifejezni magát.

Ez csak akkor szokott baj lenni, ha az idegen mindenáron japánul akarja megmondani a magáét, miközben halvány sejtése sincs arról, mennyire helyes, vagy helytelen a kiejtése. Persze ez csak olyanokkal szokott előfordulni, akik nem tudnak japánul. Akik még nem tanulták a nyelvet, azok egy-egy szó ismeretének is roppantul tudnak örülni, ezért mindenáron japánul akarják kifejezni magukat, ha egy japán kerül eléjük. Erre azt szoktam mondani, hogy inkább ne tegyék, hiszen ilyen helyzetben minden kiejtett szó, csupán arról tanúskodik, hogy mennyire nem tudnak japánul.

Akkor járunk jól, ha csak olyan szavakat ejtünk ki, amelyeket már sikerült begyakorolnunk, valahol, valaki segítségével. Mivel nekünk magyaroknak, egyáltalán nem nehéz ezeket a röpke szavakat helyesen begyakorolni, igazán nagy fáradságunkba se kerül. Egy élő hang után, rendszerint azonnal ki tudjuk azt mondani, még hozzá nem is rosszul. Így, aki élő hang alapján tanul meg egy-egy szót, az bátran ki is ejtheti azt, ha egy japán kerül eléje. Csak ilyen szavakkal

éljük.

A japánok tisztában vannak azzal, hogy idegenek számára nem egykönnyen elsajátítható nyelvet beszélnek. Ezért rendkívül lelkesen fogadják, mikor egy idegen japánul igyekszik kifejezni magát.

Ez csak akkor szokott baj lenni, ha az idegen mindenáron japánul akarja megmondani a magáét, miközben halvány sejtése sincs arról, mennyire helyes, vagy helytelen a kiejtése. Persze ez csak olyanokkal szokott előfordulni, akik nem tudnak japánul. Akik még nem tanulták a nyelvet, azok egy-egy szó ismeretének is roppantul tudnak örülni, ezért mindenáron japánul akarják kifejezni magukat, ha egy japán kerül eléjük. Erre azt szoktam mondani, hogy inkább ne tegyék, hiszen ilyen helyzetben minden kiejtett szó, csupán arról tanúskodik, hogy mennyire nem tudnak japánul.

Akkor járunk jól, ha csak olyan szavakat ejtünk ki, amelyeket már sikerült begyakorolnunk, valahol, valaki segítségével. Mivel nekünk magyaroknak, egyáltalán nem nehéz ezeket a röpké szavakat helyesen begyakorolni, igazán nagy fáradságunkba se kerül. Egy élő hang után, rendszerint azonnal ki tudjuk azt mondani, még hozzá nem is rosszul. Így, aki élő hang alapján tanul meg egy-egy szót, az bátran ki is ejtheti azt, ha egy japán kerül eléje. Csak ilyen szavakkal éljük.

Sajnos japán oktatóanyagok főként az első, vagyis az időmilliomosoknak készülnek, kezdve szép nyugisan a hiragana és katakana írásjelek besulykolásával, majd az összefüggéstelen, de valamiért fontosnak tartott szavak magolásával, melyekkel aztán mondatokban is találkozunk, és a kanjik is egyre fontosabb szerepet kapnak, amit úgy se tanult még meg hiánytalanul fehér bőrű ember, de érdekes, tehát a nyelv tanulásához fontos. Nincs hát bőséges választék, a különböző típusú, idejű és gondolkozású emberekhez mérten szétválogatott tananyagból. Mintha mindenki ugyanazt a tankönyvet másolná le, csak kissé másképpen.

A Nihongo Magazin az első, és talán még sokáig az egyetlen, mely a munka mellett tanuló, és a könyvek felett könnyen elábrándozó típusú emberek számára szolgál könnyed tananyaggal. Messze nem a

megszokott stílusban.

Mielőtt Japánba költöztem, mintegy két évet tanultam a japán nyelvet, ami után bizton úgy érezhettem, hogy Naritán leszállva a repülőről, nem sok gondom lehet a nyelvvel. Ehhez képest, mintha nem is Japánba érkeztem volna, hanem mondjuk a Kaszej bolygóra. Mindenki olyan idegen japánul beszélt, amelyben vélhetően ott lapultak a szájakban azok a szavak és kifejezések is, melyet Magyarországon tanítottak meg nekem. Pedig japán tanáraink voltak. A jól megtanult szép stílus, valahogy nem működött.

Watashi wa mai asa roku ji ni okimasu. Japánban eképpen hangzott: Itsumo roku ji okiruyou ore datte ba. Persze rá lehetne jönni, hogy mit mondanak körülöttem, hiszen nem csupa ismeretlen szót tartalmaznak a helyi kifejezések, ...-ha a mondatot nem folytatnák azonnal, még hozzá olyan sebességgel, ami a ringlis székéből is kipörget. Eltartott egy darabig, amíg rájöttem, hogy az -ippa-, a mai napot jelenti, és a -nippa-, nem két napot, hanem hármat sűg a fűlbe, ami a szép beszédben -ichi nichi, és mikka kan- ként tanulható bármely hazai nyelvkönyvben. Viszont el is tudom képzelnl, hogy az ilyen furcsaságokat, amiket helyben lehet csak kltapasztalni, nem éppen egy magyar iskolában fogják merészelnl előadni, mert az bonyolult és hosszú magyarázatokkal társulna. Vagyis elvonné a diákok nyelvtanulási kedvét biztosan. A hazai nyelvtanárokat tehát nincs miért bántani, hiszen valószínűleg ők csak egyetlen célt tekinthetnek fontosnak, - a legalább mi szépen tudjunk szólnl, ha valami bajunk van, még ha körülöttünk alig akad olyan lény, aki hasonlóan válaszolna vissza.

Minket tehát mindenki érteni fog, csak mi leszünk azok, akik észrevehetjük, hogy a japánok nem abban a nyelviskolában tanulták az anyanyelvüket, melybe mi jártunk. Ezért nem is lehet csodálkozni, ha nem sokat értünk az élő beszédjűkből. De nincs mit tenni, hiszen alapban mégis a szép beszéd lehet az egyetlen, mellyel kezdenl kell egy nyelv tanulását. Amihez én annyit fűzhetek, hogy aki nem csak beszélnl, de érteni is akarja a japánok beszédét, az nem maradhat a

kizárólag szépnek nevezett beszéd folyamatos tanulása mellett. Vagyis, amikor megtanul valaki egy szép kifejezést, akkor azzal csak beszélni fog tudni, de érteni nem, ezért a szép mellé az élő beszéd és annak formáit is érdemes lesz elsajátítania. Így lesz csak kerek az ismeret, ami nem csak a mi szánkából lesz érthető mások számára, de a nekünk dűnnyögöttek is érthetőkké válnak. Hurrá.

Ezúttal megtanulunk hangoskodni.

A japán hangoskodás könnyen elsajátítható, de egy kis segítség azért elkel hozzá. Ezt a segítséget adjuk meg, hiszen a Nihongo Magazinból a magyar gondolkodásból hiányzó, vagy attól jócskán eltérő elemek ismerete sem hiányzik, amiből nem csak egy szót tanul meg az olvasó, hanem annak gyakorlati használatát is. Fogjuk hát meg mindennek a gyakorlatias oldalát, és ha a magazin végére érve mindenki rendesen kihangoskodta magát, akár egy csendes elmélkedést is elkövethet magán, hogy aztán a japán emberek közé vethesse, újabb ismerettel felvértezett elméjét.

Mivel Japánban is zajos az élet, ebben a hónapban is egy hétköznapi, tehát minden-kor használatos szót tanul meg az olvasó, ami semmiképpen sem hiányozhat az ismeretekből. Elsajátítása egyetlen nekiugrással egészen biztosan mindenkinek sikerülni fog, még ha meg is jelenik a furcsa oldala, akkor is.

A mostani leckét viszont óvatosan tessék használni, mert könnyen sértődést lehet okozni a japán lelkekben. A leckék utáni tanácsokat jó lesz elolvasni.

Ezúttal megtanulunk hangoskodni.

A japán hangoskodás könnyen elsajátítható, de egy kis segítség azért elkel hozzá. Ezt a segítséget adjuk meg, hiszen a Nihongo Magazinból a magyar gondolkodásból hiányzó, vagy attól jócskán eltérő elemek ismerete sem hiányzik, amiből nem csak egy szót tanul meg az olvasó, hanem annak gyakorlati használatát is. Fogjuk hát meg mindennek a gyakorlatias oldalát, és ha a magazin végére érve mindenki rendesen kihangoskodta magát, akár egy csendes elmélkedést is elkövethet magán, hogy aztán a japán emberek közé vethesse, újabb ismerettel felvértezett elméjét.

Mivel Japánban is zajos az élet, ebben a hónapban is egy hétköznapi, tehát minden-kor használatos szót tanul meg az olvasó, ami semmiképpen sem hiányozhat az ismeretekből. Elsajátítása egyetlen nekiugrással egészen biztosan mindenkinek sikerülni fog, még ha meg is jelenik a furcsa oldala, akkor is.

A mostani leckét viszont óvatosan tessék használni, mert könnyen sértődést lehet okozni a japán lelkekben. A leckék utáni tanácsokat jó lesz elolvasni.

Ezzel szemben, ha magyar fejjel nem kell az írásjelekkel bajlódni, észrevehetően gyorsan vagyunk képesek a japán nyelvet elsajátítani. Persze ez alatt inkább a Nihongo Magazin egyszerűségére utalok. Hiszen, ha a nyelv sajátosságainak nehézségeit, nehezen érthetőket egyszerűen kihagyjuk, vagy kissé másképp, lekönnyítve jelentetjük meg, akkor a fejlődés garantált bárki számára. Már pedig fontos a sikerélmény, mely egy-egy magazin nyelvanyagának megtanulása eredményez. Ha az olvasó úgy érzi, hogy ez még neki is megy, nem is olyan hú, de nehéz ez, akkor a magazin a céljának megfelelően halad. Persze nehezíti a dolgunkat, hogy a magazin szerkesztését a japán nyelvet magas, illetve anyanyelvi szinten beszélők készítik, akik már lassan azt is elfelejtik, milyen is volt kezdőnek lenni. Át kell, hát gondolnunk jól, számunkra a kezdetekkor mik okoztak nehézségeket, mik azok, amiket érdemes lenne kissé egyszerűbb formában előadni, még akkor is, ha a leegyszerűsítéssel, egyben némi veszteség is éri a tanuló.

Ezúttal megtanulunk magunkról ejteni néhány szót.

A bemutatkozás, majd magunk bemutatása a japán fél felé, nem elhanyagolható dolog. Mondhatjuk, hogy ez az egyik legfontosabb, amit a NIHONGO MAGAZIN sem hanyagolhat el, ha a szempont, a gyakorlati nyelvhasználat átadása.

Ahhoz, hogy képet tudjunk adni magunkról a beszélgető partnernek, meg kell ismernünk az ehhez szükséges szavakat és kifejezéseket, majd elő is kell tudni adni azt. Olyan kifejezéseket gyűjtöttünk egybe, melyek nem egy nyelvtanfolyamról kijött

emberke, hanem az életből merített ember tudásához vezet. Mivel nem kevés az eltérés a nyelvkönyv és az élet között, érdemes lesz a magazin leckéit tartani a gyakorlatiasabbnak, ami nem az iskolapadba, hanem a japánok közé repíti a nyelvvel ismerkedőket. A bemutatkozás érzékeny pontja a japánokkal való érintkezésnek. Aki ezt elrontja, az minden további lehetőséget is a kukába dob. Aki viszont megtanulja hogyan illik ezen túl esni, milyen kifejezéseket lesz jó használnia, az hosszú távú ismeretségre számíthat.

Az e-havi témánk tehát főként az illemről, a japán környezetben szinte kötelezőnek tartott ismeretből áll.

Ezúttal az emberi test részeit járjuk körbe.

A belsőszervek kivételével megtanulunk minden fontos testrészt, majd rövid mondatokban való gyakorlásra lesz lehetőség.

A magazin kibővül Aoshima Hiromi nyelvleckéivel, amihez nem készül hanganyag, viszont a japán írásjelek oktatását is átadja. A lelkesebb tanulók ezzel a magazin egyszerű centrum anyagain túl, további gyakorlásokhoz jutnak. Hiromi, a Nihongo Magazin számára 12 leckét készített el, amelyekből minden számban egyet fogunk leközzölni.

Ezúttal az emberi test részeit járjuk körbe.

A belsőszervek kivételével megtanulunk minden fontos testrészt, majd rövid mondatokban való gyakorlásra lesz lehetőség.

A magazin kibővül Aoshima Hiromi nyelvleckéivel, amihez nem készül hanganyag, viszont a japán írásjelek oktatását is átadja. A lelkesebb tanulók ezzel a magazin egyszerű centrum anyagain túl, további gyakorlásokhoz jutnak. Hiromi, a Nihongo Magazin számára 12 leckét készített el, amelyekből minden számban egyet fogunk leközzölni.

Mellesleg megjegyzem, hogy a következő leckék anyagai csak a magyar fordításban tűnnek gusztustalannak, olykor akár undorítóknak, hiszen a japánnyelv korántsem annyira durva, mint a mienk, de

nekünk mégis csak magyar olvasókhoz kell a japán leckéket elkészíteni, mégpedig úgy, hogy a magyar nyelvhasználatban szintén gyakran használt, a magyarul leginkább kifejezni képes szavakat használjuk. Persze igyekeztünk ennek ellenére is a finomításokon, ott ahol erre lehetőség adódott.

Finnyásabb olvasóinktól elnézést, és mindenkit kérünk, hogy nézzék el nekünk a novemberenként megjelenő vandálságot.

Év végére mi mással is foglalkoznánk, mint a gyerekekkel.

Először is megtanulunk egy jó pofa gyerekdalt, amely alapvetően a japán gyerekek szókincsének fejlesztéséhez készült. Tanuljunk hát együtt a japán gyerekekkel!

Aztán pedig áttérünk a Budó világába, és olyan szavakat, valamint mondatokat tanulhatunk meg, amiket a harcosok használnak. Hogy milyen harcosok? Hát a felnőtt harcosok, a gyermek harcosokhoz szólva. Mert, hogy ez mégis csak a Nihongo Magazin! Nem lehetünk hétköznapiak, ha havonta jelenünk meg.

Év végére pár olvasói levél érkezett a szerkesztőségbe, amiket válogatás nélkül közlünk le.

Januártól újabb anyaggal bővül a magazin!

Szemezgetünk a nem sokára megjelenő Magyar-Japán kisszótárból. Az eredetitől csupán annyiban tér el, hogy leegyszerűsítve kerülnek a szavak a magazin oldalaira, a kifejezések használatainak segédlete, valamint audio anyag nélkül.

A Japánnyelvről és a magazincról

Mivel ezzel a magazinnal a japán nyelvvel ismerkedőket, tehát a kezdő nyelvtanulókat kívánjuk a könnyed létezés peremére vinni, igyekszünk elkerülni minden bonyolult, avagy nehezen tanulható dolgot. Magyarán, a létező legegyszerűbb tanulási módot vetjük be, mellyel még azok is könnyedén boldogulnak, akik rendkívül rossz nyelvérzékkel kell leélniük az életüket. Ettől egyszerűbben már nem is lehet. Az egyszerűség lényege, hogy a hagyományos nyelvkönyvek komolyságát és írásanyagát teljesen mellőzzük, ami által nem bonyolódunk bele a japán írásjelek nehezen, avagy megtanulhatatlan rengetegébe. Japánul írni és olvasni bizony csak komoly tanulmányok és egy évtizednyi, sűrűn adagolt oktatással lehetséges. (Talán.) Ennek a magazinnak pedig nem célja, hogy az egyetemi tanulmányaikat a japán nyelvet teljes körben és mélyen behatóan tanulmányozókat segítse. Viszont annál inkább célja, hogy a japánnyelv iránt érdeklődőket laza egyszerűséggel vezesse be a nyelv érdekességeibe, és annak megtanulását is éppen olyan egyszerű lazasággal legyen képes elsajátítani, még a hatvan éves házvezetőnéni is. E magazin azoknak készül hát, akik a nehéz és gyötrelmesen hosszú, görnyedt tanuláshoz nem sok kedvet éreznek, hiszen nem a munkájuk és nem is az egyetemi oktatás követeli meg, hogy a nyelvvel foglalkozzanak. Egyszerűen csak szeretnének ismerni ebből a nyelvből valamit, az egyszerűbb mondatokat és kifejezéseket, amik jól jönnek egy japán ismerőssel való élő beszélgetéshez, és

amik igencsak hasznosak lehetnek egy Japánbeli császkáláshoz is. Szóval olyan nyelvismeretet ad a Nihongo Magazin, mely ismeretért nem kell senkinek sem összetörnie magát ahhoz, hogy elsajátíthassa. Hogy ez mennyire igaz, mindenki érezheti magán, amikor a magazin utolsó oldaláig ér, és ezzel be is fejezte a magazin olvasását. Mindenki tapasztalni fogja azt a ledöbbsent élményt, amely már egy magazin egyszeri elolvasása során is páratlanul sok japánnyelv ismerethez jutnak.

Annak ellenére is, hogy ugye nem mindenki olvassa ezt komolyan, kökemény tanulási szándékkal. De ha egyszer már el lett olvasva, akkor érdekes módon a megint megtanultam valamit a japán nyelvből érzéssel teheti félre a magazint. Ugyanis menthetetlenül, ha akarja valaki, ha nem, az oktatóanyag főrészei be is vésődnek az agyba. Persze azt senki se garantálja, hogy örök életre. Tehát nem árt ismételni sem.

Szívesen várjuk az olvasók, kérdései is, melyet a magazin hasábjain válaszolunk meg.

Mivel alaphelyzetben a kommunikációs készség fejlesztését helyeztük előtérbe, amelyet úgy képzeltünk el, hogy japán emberrel kívánja ezt hasznosítani az olvasó, kerüljük a magyarosított írásmódot is. A beszédet amúgy is az audio melléklet által könnyen lehet elsajátítani, viszont aki levelet ír, vagy fonetikus betűk segítségével is kíván kommunikálni japán társával, annak bizony az alfabetikus írás során, azt az elfogadott módot lesz kénytelen használni, melyet egy japán társ is képes elolvasni, és megérteni. Tehát úgy kell tudni alfabetikusan is írni, ahogy a japánok is írnak, ha nem használhatják karakteres írásformáikat. Így csupán egy csöppnyi tanulás árán, a japán nehéz írásjelek ismerete nélkül is, írásban lehet kommunikálni bármely japán emberrel.

Megjegyzés:

Olyan emberrel nem találkozhatunk, aki a japán nyelvet el tudta

volna sajátítani magas szinten, a-képpen, hogy egyszerre tanulta a szavakat, a beszédet, és a japán írásjeleket, vagyis írást és olvasást is. Ez biz olyan nyelv, melyet ha ilyen módon tanul valaki, az örök életere fog szólni, amit soha sem fejezhet be, tudhat kellőképpen. Miközben magyar embernek japánul beszélni nem is olyan nehéz! Tehát először beszélni kellene megtanulni, csak aztán foglalkozni egyre többet a bonyolult írásjelekkel.

Az élőbeszédben legnehezebb nem a saját magunk kifejezése, hanem beszélő partnerünk értése. Meg lehet tanulni japánul nyelvkönyvből, de hogy annak mennyi haszna is volt, akkor fog igazán kiderülni, amikor japán barátunk előtt állunk, és bár mondhatni sok szót, kifejezést ismerünk, mégis éppen csak azt nem értjük, amit nekünk dűnnyögnek. De hiszen tanultunk már japánul, és mégsem értjük meg! Ezen nem kell elcsodálkozni, hiszen a nyelvkönyvek csupán alapot adhatnak, méghozzá rendszerint az általánosan elfogadott, tehát a szépnek nevezett nyelvhasználatból. Már pedig, ahogy a magyar ember sem beszél minden körülmények között a szótárban található szóhasználattal, vagyis szépen és helyesen, úgy naivság lenne hát azt képzelni, hogy a japán csupa szótári alakban mondja el terveit. Egy pusztá szó, ugyanis több alakban is megjelenik, mint ahogy az eddigi leckékben is el lett bujtatva egy ilyen szó, (reméljük mindenki rá talál, külön arra ujjal mutogatás nélkül is) és mivel ez a szó kissé eltér a tankönyvben tanultaktól, hajlamosak vagyunk azt más szónak, más kifejezésnek értékelni, vagy hinni. Ilyenkor szoktak egyesek felsikítani, hogy ők nem így, hanem úgy tanulták. A szó eközben gyakorlatilag semmit sem változott, csak másképpen mondták ki „ugyanazt”. Ilyenkor aztán nincs az a lelkes nyelvtanuló, aki megértené japán társát, és jobb esetben is csodálkozni fog.

Nézzünk egy olyan példát, amit még nem érthetünk meg, hiszen a leckénkben nem szerepel, viszont a mondat itt-ott tartalmazza az általunk már igenis (fenti leckék valamelyike) ismert szavakat. Meg kell tanulni, illetve gyakorolni kell, az általunk már ismert szótári, vagy egyéb szavakat áramütésként kiszűrni a beszélgetőtársunk szájából. És egy percig sem elmélkedni azon, hogy mennyi ismeretlen

szó van abban, majd minduntalan rácsodálkozni vajon azok mit is jelenthetnek? Ugyanis a japán mondatalkotás eléggé logikus, szabályos rend uralkodik bennük, még akkor is, ha pusztai nénikét kell kihallgatnunk. Ennek a rendnek a megismerése, illetve megtanulása, a kieső, tehát ismeretlenek hallatszó szavakat is logikussá, vagyis ismertté alakítják, avagy ennek érzését megadják. Hiszen nyilván a „no” valakinek a valamijét akarja kifejezni, a „desu” pedig nem jelent úgy önmagában semmit sem, de éreztetni képes, társunk beszédstílusát, és így tovább.

Lássuk a példamondatot:

Boku no te wa sugoku kuroi desu ga, honto wa shiroi desu yo.
Kimi no te wa shiroi, atama ni aru kaminoke wa kuroi desu.

Mondhatnánk, hogy ezeknek a mondatoknak a felét sem értjük. Ami persze nem igaz, hiszen nem kell „watashi”-t mondjon valaki ahhoz, hogy észrevegyük most magáról beszél, vagy nem kell mindig „anata” kifejezést használnon, könnyű felfogni, hogy rólunk esik szó. - A „no” ugyanis jelzésértékű..., szinte hivalkodik, hogy „én”, vagy „te”, esetleg „valaki” vagy „valami”.

A sugoku szót sem tanultuk, de mivel ezzel nem tudunk mit kezdeni, hamar el kell felejteni, mint ha nem is létezne, különben ha megakad rajta a figyelem, az utánalevőktől is elesünk. A „wa” ugyanis szintén előjelzés arra, hogy egy gondolat bevezetése kezdődik, vagyis nem éppen az első szón lesz a lényeg. Vagyis eddig megértettük, az alábbi szavakat „te” „kuroi”. Mivel a mondatban a „wa” kétszer szerepel, és tudjuk róla, hogy új gondolat bevezetője, a „shiroi” szót máris kitudjuk magunknak emelni, ami nyilván nem az eddigi mondatrész egyenes folytatása (akkor nem jelenne meg a „wa”), hanem az eddigiek egy merőben, vagy kissé eltérő mondatvég született.

Logikailag a rengeteg ismeretlen szó közepette is megértettük, hogy az illető -saját kezéről beszél, amit először feketének nevezett, majd a végén mégis fehérnek mondta. Válaszunk máris csattanhat.

Vigyázni kell kivel, hogyan beszélünk és milyen társalgási stílust

veszünk fel. Bár a magyar nyelvben is létezik megkülönböztető beszédnorma, ami a tegezés és magázás éles elkülönülését adja a társalgók között, japánban ez ettől azért árnyaltabb, nem minden esetben jelent éles különbséget sem, vagyis sokkal többrétűbb. Nincsen magázás, és mégsem közvetlen. Az emberek a társadalmi rangjukra is rendkívül érzékenyek, így ha nem annak megfelelően, az őket megillő társalgási formát kapják meg, csuda dolgokra lesznek képesek.

Hogy ne érhesen bennünket semmi baj, mielőtt valakivel leállunk társalogni feltétlen tudjuk meg, milyen helyzetben van az illető. Tehát első kérdésünk ebből a célból lesz jobb indítanunk. Mikor megtudtuk, hogy az illető háziasszony, munkás, művész, vállalkozó, cégtulajdonos, professzor, avagy külügyminiszter, a társalgás menetébe már nem csúszhat be hiba.

Egy háziasszonnyal, diákkal, alkalmazottal és hajóvezőssel beszélhetünk közvetlenül, mi több kötetlenül.

Egy cégtulajdonossal és miniszterrel, viszont a közvetlenség minden lehetőségét el kell kerülnünk, ha szeretnénk még az illetőt viszontlátni az életünkben. Nagyon könnyű megsérteni egy gyártulajdonost, rendkívül szép és választékos szavainkkal is, ha az nem simul a ranghoz, beosztáshoz. Ilyenkor sokan nem értik, hogy mitől lett ilyen fura (ellenszenves) ez a japán, pedig -én nem mondtam semmi rosszat. Sajnos elég rossz, ha egy miniszterhez olyan szóhasználatot alkalmazunk, ami egy alkalmazotthoz illik jobban. A legszebb, és elővigyázatosabb beszélgetés alkalmazásával is nagyon könnyű egy japánt örök ellenségünké tenni. Ehhez csak az kell, hogy a művésznőt barátságosan vállon veregessük. És számunkra érthetetlen jelenetek indulnak el. Főleg, ha ez mellé olyan beszédstílust használunk, ahogy egy baráttal is tennénk.

Mit szabad?

Tulajdonképpen semmit. A japánnyelv többnyire arról szól, hogy ezt se szabad, meg azt se. Aztán az ember sose tudja, hogy akkor most mi a jó, vagy helyes. Mindig induljunk ki abból, hogy amit teszünk, vagy mondunk, az valószínűleg helytelenül tesszük, vagy rosszul

mondjuk.

A japán írásnak is szigorú szabálya van. Nem mindegy melyik vonással kezdjük, az se mindegy merről indulva, mint ahogy sem, hogy melyik vég legyen a vastagabb. Ebbe bele lehet dilizni. Vagyis éppen ez az, amitől olyan piszok sokáig tart egy külföldinek (aki a szabad életformához van szokva) elsajátítani a japán írásjeleket. Nem mellékesen jegyzem meg azt, hogy miért nem mindegy ki hogyan rajzol le magának egy kockás házikót, azt rendszerint maguk a japánok sem tudják. Csak, mert nekik a körmükre vágtak, amikor a sorrenden, vagy szögön hibáztak. Viszont rájöttem, hogy egy külföldinek szabad a sorrenden való drasztikus változtatásokat bevezetni a saját írásában. Viszont, ha szabad akaratunkra van hagyva, vagyis keveset törődünk azzal, hogy a sorrend helyes-e, vagy sem, milyen érdekes a japán írásjelek máris beleférnek a fejünkbe.

Japánban egy külföldinek szabad a boltban ujjal mutogatni, és szabad a meghajlást nem viszonzni. Gyakorlatilag nagyon sokat szabad, de akkor járunk jól, ha nem mindenáron akarunk szabadok lenni. Ettől függetlenül egyáltalán nem baj, ha egy külföldi úgy viselkedik, mint egy külföldi. Abból sokkal több baj szokott származni, amikor a külföldi széttöri magát, hogy hasonlítson a japánokhoz. Van bizonyos mérték, amit úgyis muszáj, ha egyszer japán partnerünk van a moziban, de azon a japánok is jót mulatnak, amikor egy külföldi kimonóban érzi jól magát, és térdelőülésben ül a kocsmában.

A szavakat sokféleképpen lehet kiejteni, és a mondatnak megfelelően gyakran változtatja meg szerintünk értelmes formáját. A szavak tanulásakor ezért nagyon hatásos tud lenni, ha minden szót, annak előfordulási lehetőségeivel együtt gyakoroljuk be. Kb. sejtjük, hogy egy idegennek mi okozhat súlyos problémákat, amikor a magyar nyelvhez merészel hozzányúlni.

-Az én lábam, a te lábad, az ő lába, a mi lábunk...-és ezt lássuk be egyszerűen nem lehet megtanulni. A japán nyelvben ehhez képest egyszerű a dolgunk, hiszen nem a láb fog minduntalan „lábásodni”,

hanem elég, ha a láb szó elé rakjuk, hogy kinek a lábáról van szó. Magyarul valahogy ilyen formában:

Én láb. Te láb. Ő láb. ...-és már tökéletesen egyenlő is azzal, amit mi a magyar nyelvben ettől bonyolultabban szerettük meg. Aztán, hogy ezt miért mégis olyan nehéz valakinek megjegyezni, akkor válik világossá, amikor az istenért sem hajlandó elfogadni, hogy Japánban nem a magyar nyelvi szokások dominálnak. Amikor mindenáron a tanult szót és annak formáit, magyarul is átakarja gondolni. Ugyanis ilyenkor őrijítő gondok tudnak megzavarni az agy menetben. Hiszen a több személy lába, igazán helyesen, sehogyan sem férhet be a magyar elméletbe. Helyesen ugyanis még inkább bolondnak látszik az egész.

Nézzük meg a lábunkat, ezúttal helyesen, de magyarul:

Én -nak láb. Vagyis Nekem láb. Te -ad láb. Vagyis Neked láb. Ő -a láb. Vagyis Öneki láb.

A közbe szúrt „no” toldalék, helyből eldönti, mi van az én lábammal, avagy hogy ez csak is az én lábam lehet, -de ez nem biztos. A japán szavakat magyar fejjel határozottan megtanulni csak abban az esetben válik egyszerűvé, ha szótári alakokat vésünk a fejünkbe. Egy önmagában álló szót, érdekes módon könnyű magyarul is átérteni. Ashi, egyenlő láb. Nincs ebben semmi nehéz. Megy ez.

Magyarul könnyed fordítást végezhetünk a mondatainkban.

A hajad szép. - Szép a hajad. A szemed szép. - Szép a szemed.

Eléggé nyűgössé válik a japán nyelv, ha a szavakat elmerik benne mozdítani. Persze megoldás itt is van, csak koránt sem oly egyszerű, mint ahogy azt magyar agybelsővel képzelnénk.

A japánban sok furcsa szó található, ami sikítóan hasonlatosak a magyar szavakhoz. Összefüggést itt ne keressen senki, a rokonsággal hivalkodva. Ezek csak véletlen sikerültek így.

Mindenesetre jobb lesz vigyázni, amikor japán ember előtt beszélünk magyarul. Érdekes módon időnként ránk fogja kapni a tekintetét és vagy mosolyogni kezd, szégyellni kezdi magát, vagy roppantul ideges lesz. Mi meg csak bámulhatunk, hogy mi baja van már megint.

Ne mondjuk ki japán barátunk előtt, a „buta” szót, ha annak

tekintetét éppen elkapjuk. Könnyen lehet, hogy magára fogja érteni, és akkor kész is a baj. Hosszan tartó magyarázkodásba kezdetünk, hogy az nem rá értettük, hanem magyarul a „buta”, tulajdonképpen „bakát” jelent, és ekkor mi kaphatjuk fel a fejünket, hogy a magyar harcosokat szidtuk le magunk előtt, amin a japán partnerünk -aha, már értem- fog válaszolni. Viszont addigra már mi nem fogjuk érteni, hogyan lehetne ezt megmagyarázni. Hiszen ha magyarul mondjuk, akkor japánul hangzik rosszul, viszont , ha japánul akarjuk mondani, akkor annak magyar értelme is van, csak egymástól nagyon eltérő jelentéssel.

A japán mondat szerkezetben mondhatni kissé ördögi. Vannak, akik a japán nyelvet, az ördög nyelvének nevezik. Van benne némi igazság. Ugyanis beszéd közben bármikor módosítani lehet a végeredményt, attól függően hogyan halványodik a hallgató arca. Egy mondat, amit talán egyszerű kérdésként kívánunk elejteni, a partner arci jelzéséhez mérten, akár szidalomná is változhat. Ha nem gondoljuk meg magunkat menet közben, akkor talán kérdés marad, de ha látható jele vannak, hogy a kérdés a partnernek nem tetsző lehet, a menekülésre mindig mód adódik. Ennek elsődleges oka, hogy a mondat szerkezete és annak végső értelme, vagyis a súlya, a mondat utolsó szavára helyezhető. Ez csak akarás kérdése. A magyar nyelvben is található ilyen beszúrt szócskák, amik a mondatot más értelemben világíthatják meg, miközben egyenes célzást és üzenetet is tartalmazhat közben, csak nem merjük azt úgy szembe mondani valakinek. Ilyenkor használjuk ugye a - „Ha” holnap nem jössz moziba, többet nem hívlak. Sajnos a magyar nyelv ilyen esetben ad esélyt az értelmi mondanivaló megváltoztatására, mert a „ha” szócska a mondat elejére kerül, vagyis már a mondanivalónk elején felhívja valamire a figyelmet, amit aztán, „ha” megbántunk, nincs vissza. A japán nyelv ettől egy fokkal rafináltabb, mert a „ha” „de” „ esetleg” „volna” ... -szóval a figyelemre való felhívás szócskái a mondat végére kerülnek. Így pedig a beszéd közben is mód adódik arra, hogy eredeti állításunkat más fényben világítsuk meg, és visszakozni lehessen.

De én nem tudom, hogy hol van! Magyarul, a mondat elején

szereplő „de”, már egy fix állapotot tükröz, ami után nincs mód a változtatásra, az ellenkezés kifejezésének átalakítására. Addig a japán nyelv ezt így mondaná ki: *Én, nem tudom, hogy hol van, de ... -és a „de” mindig hátra kerül, amikor megakarja az ember gondolni jól, hogy mit ejt ki a száján. Ez azért is érdekes tud lenni, mert a magyaros mondatelei „De”, éppen úgy használható a japán nyelvben is, amikor az ellenkezésünk egyértelmű, vagyis határozott akar lenni. Számunkra ez utóbbi az, amit egyszerűen vagyunk képesek elsajátítani, megegyezik a magyar gondolkozással. A furcsa a mondatvégi, mindent átalakítani, módosítani képes szavacsókák gyakori használata. Főleg akkor jelenik meg ez érdekesképpen, amikor rájövünk, hogy nem kell egy kérdést a magyarhoz hasonlóan, eleve kérdőhangon kezdeni, és kimondani. Nem a hang változik meg kérdésként jelezve, hanem monoton mondatot morzsolhatunk el a fogunk között, amit ha aztán úgy gondolunk, hogy ez állítás helyett, kérdésként jobban mutat, akkor ugyanolyan monoton morzsolgatással a „ka” szócskát dobhatjuk a mondat végére, amitől az határozott kérdéssé alakul nyomban.*

Amikor egy mondatot nem értünk, ne szégyelljük bevallani. Gyakori viselkedés, hogy a külföldi akkor is igenként bólint, ha valójában halvány fogalma sincs, mit mondott a japán társa, és ez sok kellemetlenséget tud okozni. A japán ember sokféleképpen képes kifejezni egy mondatot, gondolatot. Nem nehéz hát megtalálni az értelem módját.

Kiejtési nehézségek:

"R" ezt a hangzót valahol a R és a L között igyekezz kiejteni.

(Aki raccsol egy kicsit, annak máris stimmel)

"N" meg véletlenül sem "EN". Viszont ha "NE" magyar szót ejt ki, akkor

annak "N" betűje, pontosan stimmel. Tehát, "NE" E-nélkül.

-Mindenképpen az abc helyes megtanulásával kezdődjön a japán nyelv tanulás.

Az abc helyes ismerete = azonnali tökéletes olvasási és

beszédkésztség.

* Ha valaki a japán nyelv tanulását a szavak és kifejezésekkel kezdi, és magát az abc ismeretét nem tartja fontosnak, nos azok sokkal lassabban lesznek képesek a nyelvet megtanulni, mint akik az abc ismeretét tökéletesen ismerve, azt helyesen kiejtve tudják, és csak azután kezdik a szavakat. Elég szép számban vannak magyarok akik tanulják vagy valamikor tanulták a japán nyelvet. De az első beszélgetéskor azonnal és rejthetetlenül feltűnik egy japán számára, hogy türelmes vagy türelmetlen ember japánját kell hallania. Ugyanis a türelmetlen ember sohasem áll neki az abc betűinek megtanulásának, így a japán ejtése olyan szörnyű lesz, hogy csak az illető hiszi, hogy japánul szolt. Japán ember viszont nem minden esetben érti.

Álljon itt példának a következő:

MITSUBISHI - az abc-t ismerőknek, ugye milyen könnyű a kiejtése?

mindenki más: MICSUBICSI -nek ejti. (Amit nem érthet meg japán ember.)

De kitérek egy érdekesebbre is:

GICHIN FUNAKOSHI - ennek az embernek a nevét a legjobb kiejtési ismeretteddel sem leszel képes megértetni egy japánnal. Aki nem ismeri a személyt, annak fogalma sem lesz mit akarsz mondani. Sőt, abban sem lesz biztos, hogy egy japán ember nevét akarod neki mondani.

Nos, ez talán egy jó példa arra, hogy bármilyen tökéletesen tanulj meg beszélni japánul, akkor sem lehetsz képes minden helyzetben megértetni magad. Gichin Funakoshi nevét ugyanis nem lesz elég helyesen kiejteni.

Le is kell ahhoz japánul írni, hogy bólogassanak rá, értik.

Van még mit tanulni!

Gambare!

A szó és rögzítése

Szavakat úgy érdemes tanulni, hogy az magolás nélkül, is megmaradjanak. A magolás eléggé fárasztó annak, aki már nem iskolapadból fog hozzá a japánnyelv tanulásához. Tehát egy nem diák számára, a bemagolt, és sokszor ismételt szótanulás már nem fog nagy eredményt hozni. Valahol a háromszázadik szónál legtöbbször fel is szokták hagyni. Ebben a magazinban mellőzünk hát minden olyan tanulási formát, melyet a főiskolai hallgatók nyelvkönyveiben találhatunk, de minden egyéb nyelvet oktató könyv, a komoly ember írta, komoly embereknek stílusformát. Vagyis azt a módszert válasszuk, ami legkevésbé fárasztó, mégis könnyed eredményt hoz.

Szavakat aképpen tanuljunk, hogy azok az első hallás után is, azonnal használatba kerüljenek. Ez egyben azt is jelenti, hogy olyan szót ne tanuljunk meg, amit nem vagyunk képesek azonnal mondatba szerkeszteni. Minden újabb megismert szóból, még mielőtt ismét egy újabb szót fogadnánk be, alkossunk mondatokat, illetve illesszük be a már ismert szavak közé mondat szerűen. Csak szó önmagában úgy sem rögződik senkiben sem. Ellenben, ha minden mondat az új szóval kezdődik, illetve az új szót is tartalmazza, különösebb koncentrációs agylefárasztás nélkül is végérvényesen megmarad. A szavakat tehát a mondatokon belül kell ismételtté tenni. Ismételni többször pedig a mondatokat válik érdekessé. Ehhez a CD melléklet ad megfelelő példát, ahogy a szavak csak néhányszor hallhatóak, míg a tanulandó szavakból képzett mondatok ismétlésszáma magas.

Mindenképpen olyan tanulási folyamat hallható, mely könyv és magazin nyitva tartása, annak feltétlen kéznél levősége egyáltalán nem szükséges, vagyis nem a magazin oldalain olvassuk, és közben a CD-t hallgatjuk, hanem a magazinban lévő anyagokat pusztán átolvassuk, és kinek mennyire tetszik, vagy van kedve, tanulgat belőle, akár felületesen. Ezt követően már a magazint félre lehet tenni, és a CD pöröghet autóvezetés, vagy alvás előtt a lejátszóban.

Mivel egy-egy magazin anyagában nem fogunk találni olyan szavakat, mely mondatban alakváltozáson esne át, egyszerű dolgunk van. A példamondatok segítséget adnak ahhoz, hogy milyen formán lesz lehetséges saját mondatok alkotásába is belefogni. Ne éadjuk be azzal, ami a magazin mondatalkotás fejezetében van. Az csupán kezdet. Lecke arra, hogy ráérezhessünk, külön oktatóbeszéd nélkül is a japán mondatok lényeges részeire. Találjunk ki magunk is mondatokat. Olyanokat, melyek a példamondatok között nem szerepelnek. Nem véletlenül nem használunk fel minden szót, a példamondatokban. Marad hely a fantáziálásra bőven. A szavak alaposan vannak kiválogatva ahhoz, hogy egytől, egyig valamennyit fel lehessen használni a példamondatok útmutatása szerint. Ezek a próbálkozások azok, melyek azután leginkább megtanítják a szavakat, és azok értelemszerű felhasználási területüket, mondatban, vagy önállóan. Végtelenül egyszerű folyamat, és mégis milyen hatásos.

Sok ezer szó pusztán ismerete nem vezet el a beszéd kifejezéséhez. Kevés szóval is többre megyünk, ha azt a keveset azonnal beszélgetésbe illesztjük. Szokjunk hozzá, hogy mindig beszélni kell, ennek érdekében tanulunk szavakat, tehát mindössze húsz szó ismeretében is, a csőrünket befoghatatlan dumásokká kell váljunk.

Ne essünk bele a mondatok csapdájába se! Nem sok értelme van a példamondatok, és úgy egyébként mondatok, bemagolásának se. A gyakori mondatisméltés jó, de bemagolása már bumeráng.

A japánnyelv egyik érdekessége, hogy nekünk magyaroknak, akár

egy magazin meztelen hasábjain is képesek vagyunk elsajátítani, másokhoz képest sokkal egyszerűbben. Persze ez azért nem azt jelenti, hogy könnyű japánul megtanulni. Inkább azt, hogy nekünk a könnyebb. A japán beszéd kiejtési módja, ugyanis roppantul közel áll a miénkhez, vagyis nem kell oly mértékű nyelvdeformáló és véresen elharapó manővereket végeznünk, mint mondjuk az angol nyelv tanulása közben. Bátran mondhatjuk egészen magyarosan a japán szavakat. Ez pedig olyan előny nekünk, hogy egy bizonyos rutin megszerzése után, nem kell a helyes kiejtést gyakoroltató kazettákat hallgatnunk sem. Tehát pusztán írott anyagból is képesek vagyunk a nyelvet tanulni. Több, mint valószínű, hogy képesek vagyunk eltalálni a kiejtés módját. Akadnak ugyan buktatók, amik ellentmondani igyekeznek ennek a kényelmes állapotnak, mint amikor egyes szavak értelmét teljesen képes megváltoztatni a magánhangzó hosszú, illetve rövid ejtése, tehát a hanglejtés. Viszont még erre is hamar ráérez egy magyar, hiszen nálunk is van éppen elég olyan szó, ami rövid, vagy hosszú magánhangzóval más jelentést hordoz. A hiba akkor szokott jelentkezni, amikor a magyarban használatos magas, és mély, illetve hosszú és rövid, a japánban nem annyira élesen jelent mélyet és magasat, avagy hosszút és rövidet. Az ilyen szavaknál a magyar ember egyszerűen agyon van ütve. Semmit se tud tenni ellene. A „mómo” vagy „momó” szót tökéletesen egyformának hallja, így a comb és a barack között nem fog létezni különbség. Füllel ezt nem veszi észre az ember. Az ilyen szavak használatakor lehet lebukni, hogy azért mégis csak egy külföldivel beszélnek.

Mintha a japán nyelv az ördög szájából lett volna kihúzva, úgy lett kialakítva, hogy azt egy külföldi még ha magyar is, mégse legyen képes tökéletesen elsajátítani.

A magazinról azt mondhatom, hogy semmilyen változáson nem esik át a 2005-ös évben. A megrendelők alacsony száma miatt erre nem is adódik lehetőség. Sőt, arra sincs lehetőség, hogy a frissen előfizetők, egy már elmúlt, tehát közölt számhoz hozzájuthassanak. A múlthavi számok nem eladóak. Így, a vajon mit tartalmazhatott a MIHONGO MAGAZIN, 2005 februári száma, azt a márciustól előfizetők, csak

2006 januárjában tudhatják meg, amikor az egész éves magazinszámok egybefűzöttek, mintegy könyvformában jelenik meg újra.

A reklámokat és hirdetéseket, igyekszünk nem közbeszurkálni, tehát csak a magazin legvégén, az utolsó oldalakon tűnhetnek fel, nem zavarva a főtartalmat.

A nemleges válaszok magyartól eltérő része, a szó, illetve mondatvégre biggyesztett „nai” szócska. A magyar nyelvben ilyen nem találkozunk, ezért a „nai” használatát addig kell gyakorolni, amíg hozzá nem szokunk.

A magyarban a tagadás sokkal egyszerűbb, hiszen ha valami kell, akkor azt mondjuk rá, hogy kell, és amikor ezt tagadni akarjuk, akkor a „nem” szavunkat rakjuk elé, így egyszerűen Nem kell, lesz belőle. A japánban viszont ilyen formában tagadás nem létezik, ezért egy kissé nehéz részhez érkeztünk. Persze ez is csak addig tűnhet nehéznek, amíg a logikájára rá nem érzünk, aztán roppantul egyszerűvé válik menten. Eléggé zavaró lehet, hogy a „hoshii – kell”, „Iie hoshii – Nem kell”, a japánban nem létezik, tehát a „nem kell” egy egészen más szó kimondására kényszerít „iranai – nem kell”. Akad még néhány ehhez hasonló, mely tagadásban más szót eredményez, azért szerencsére a többség megelégszik a mondat végére sercintett „nai” használatával. Na persze, ezt sem lehet csak úgy hétköznapi módon dobálgatni, tehát ennek is megvan a maga szabálya. Mint ahogy az látszik a fenti táblázatból is, a „hoshiinai” bizony értelmetlen tagadáshoz vezetne, tehát a „ku” beszúrásával, vagyis „kunai” használatával válik érthető tagadássá. És sajna a tagadáshoz még akad néhány ilyen apróság, ami magyar ésszel, nem az első pillanatban érthető meg. De ezzel ne is törődjünk. Egyenlőre annyit tagadjunk, amennyit a magazin oldalán megtanulhattunk. Aztán amikor több, vagy már sok tagadási formát megtanultunk, (azért mégsem végtelen a számuk) akkor hoplá, kiderül, hogy megy ez.

Nem baj, ha nem mindjárt az első napon, bár gondolom sokan jobban örülnének annak, ha a magyarban mindenhova stimmelő „nem” szócska használatát kellene csak ismerni. De hát, sajnos a japán

nyelvben az első nap inkább arra lehet ráérezni, hogy japánul tagadni nehezebb. Talán ezért is nem szeretnek a japánok „nemet” mondani. „Valamit helyeselni, illetve „igent” mondani, épp olyan könnyű, mint magyarul, tehát nincsen túl sok variáció.

Aki japánnyelvvel kezd el foglalkozni, az hamar rászokik, hogy mindent helyeseljen, mindenre igent mondjon. Tulajdonképpen akkor is „igent” illik mondani először, ha „nemet” szeretnénk mondani. Persze ez így furcsa, mégis így van. Tehát amikor nem szeretünk valamit, akkor valahogy így fog hangzani szépen: Igen. Én azt nem szeretem. Vagy, -Igen, nem szeretem.

Na, most ezt hova tegyük mi a fejünkbe? Ha valaki az elején van a japánnyelv tanulásának, akkor azt tanácsolhatom, hogy sehova. Hiszen az igennel kezdődő tagadás, nem törvény, csupán egy fontos ismeret, amit ha kihagyunk sem lehet semmi bajunk. A magazinban is inkább azért jelenik meg, hogy azért a szépnek, avagy helyesnek nevezett japán beszédből is legyen fogalmunk, illetve hát, hogy ilyen formán való tagadás is bizony létezik a japánnyelvben. A mi szemünkben ez a furcsaság.

Az -igen- „Hai” szó használata akkor is ajánlott, ha nem csak igent akarunk mondani valamire. Tehát, akkor is, ha valamit nem értünk. Ilyenkor gyönyörű szép kérdőszemekkel guvadvá előre, és annak megfelelően is ejtve ki. Megemelt szóvéggel. Ilyenkor a „hai” felér a „Tessék?”-el.

A „Hai” használható akkor is, ha nevünket olvassa ránk valaki, és a sorból illőmódon vissza is kell jelezni, hogy „Itt vagyok.”

A „Hai”-ban tehát benne kell legyen nem csupán az „igen”, de minden kíváncsiság, és feltűnési vágy is.

A mondatalkotáshoz tanuljuk meg a szó minden lehetséges formáját.

Chiisai Kicsi
Chiisaku Kicsire, kicsit, kicsinek
Chiisana Kicsi.
Chiisakute. Kicsi.

Általában elég a **chiisai** használata. Viszont ha szép és kerek mondatokat akarunk alkotni, akkor édeskevésnek bizonyul a **chiisai** pusztá ismerete. Ugyanis, ha valamit kicsinek látunk, és ezt akarjuk kifejezni, akkor a **chiisaku** használata lesz kézenfekvőbb. Amikor viszont valamit aranyosnak, avagy szépnek akarunk kifejezni, avagy csak szebben akarjuk a kicsi szót használni, akkor a **chiisana** szóhasználat jön számításba. A mondatokban a **chiisai** után következő szócska is meghatározója tud lenni, hogy mikor szükséges a **chiisai** helyett **chiisana** szót használni. Felsorolásakor viszont a **chiisakute** használat jelenik meg. Mint pl. a -Milyen a te ceruzád? Az én ceruzám hosszúkás, kerek, **kicsi** és színes.

A gyakorláshoz érdekesképpen csak a **chiisai** marad meg, míg minden nem ismert szót magyarul írunk le. Ezúttal pusztán csak az a cél, hogy a **kicsi** szó mondatban való alakváltozását megértsük.

Ez a virág **chiisai**.
Chiisana virág szirma.
Ez a virág **chiisaku** látszik.
A virág **chiisakute**, szép.

A mondatalkotás akkor fog igazán élményt nyújtani, ha elrugaszkodunk a szokványos magolós tanulástól, melyben egy-egy

új szót morzsolunk a fejünkbe. Érdemes új szót azonnal mondatba hajítani, és akármilyen kevés szót is ismerjünk mellé, mondatalkotással együtt gyakorolni. Már csak azért is, hogy a „wa” „a, az” névelők illeszkedéséhez is hozzászoktassuk magunkat, ami a magyartól eltérően mindig a kihangsúlyozandó szó után áll.

Az alma piros.

Japánul: Alma **az** piros. Alma **wa** piros.

Az a tapasztalatom, hogy a japán nyelvet rendszerint a-képpen tanulják sokan, mint az angolt, vagy egyéb más nyelvet. Elég nehéz megértetni valakivel, hogy kerülje az angolban megszokottakat, egyáltalán minden megszokottat és addig jónak tartottakat. Ugyanis nem fog működni a japán tanulás során. A legnehezebb diák az, aki minden érthetetlen dologra azonnal rá vágja elmaradhatatlan és minduntalan szajkózott kérdését, „Miért?” Aki minduntalan fennakad valamin, ami zavarja, és ilyenkor mindenáron megakarja tudni, miért így és nem másképp, miért, miért, miért, az sajna garantáltan nem fogja tudni megtanulni a japán nyelvet, ha makacsul összetöri magát érte, akkor sem. Hozzá kell szokni ahhoz, hogy bizonyos dolgokat feltétel nélkül fogadjunk el. Nem keresve annak, a magyarhoz hasonló értelmét. Rengeteg dolog, ugyanis teljesen értelmetlen, ha a magyarhoz, vagy akár más idegennyelvekhez akarjuk rendelni. A japánnyelvben bizony rengeteg olyan eset adódik, amikor annak magyar jelentését, nem érdemes keresni. Ilyen esetekben, egyszerűen el kell fogadni azt, úgy ahogy van.

Mivel a japánnyelvben töménytelen olyan jelenség van, mely nem igazán a szó általános jelentését adja vissza, ügyelni kell hát a szavak mögé bujtatott gondolatbeli, avagy érzelmi jelekre. Nem csak ügyelni, de mindezeket észre is kell tudni venni.

Ugyanis a „megy” szótári szó, ha csak magyarul fordítjuk, akkor nem bír más jelentéssel, mint amit a szó önmaga mutat. Japánban viszont, amikor megkérdezik valakitől, hogy -Te is jössz?-, akkor a válaszban elegendő, ha csak a „megy” szóból áll, mert a szó mögé rejtett gondolati jel, a „megyek”-ké alakítja át a szót.

A magazin felépítése, a könnyed tanulás megvalósítása érdekében, teljes mértékben kerüli az összefüggéstelen szavak magoltatását. Minden szónak a hozzá illő párjai jelennek meg. Hogy ez lehetséges legyen, minden magazin egyetlen téma köré épül, mint például a színek, otthon, család, az utcán, az áruházban, az étteremben, és így tovább. Ezért az adott témát nem érintő szavak, teljesen hiányoznak. Mivel nem az a cél, hogy minél több szót tanuljon meg valaki, még ha ez nem is lehetetlen a magazin több éves olvasása során, mégis inkább a beszélgetésre, illetve a beszédkézségre való rávezetés adja a lényegét. Ha pedig a japánul való beszélgetés elsajátítása a lényeg, akkor nyilvánvalóvá válik, hogy az élő beszédhez elengedhetetlenül szükséges, szavak jelenjenek meg. Még pedig azon szavak és kifejezések, melyeket a japánok, mindennapos módon használnak. Ez sok tekintetben, avagy sokszor teljesen eltér mindattól, amit egy hagyományos nyelvkönyvből, vagy nyelvórán tanulhat valaki. A magazin nyelvleckéi viszont nem nyelvkönyvekből meríti az anyagait, hanem az életből, így olyat is átad, amire egy nyelvkönyv nem lehet képes, de még olyat is, amit egy nyelvórán soha sem tanítana meg a nyelvtanár, bár az élethez szükséges. Érthetően, hiszen ki az a magyar nyelvtanár, aki a külföldi diákjait a magyarosan életszagú káromkodásra tanítana? A Nihongo Magazin viszont az élet minden területét körbejárja, így megtanít káromkodni, mert az életben a japánok is káromkodnak, de még a nemi életre is, hiszen enélkül sincs élet, még Japánban sem. És még egyéb olyasmit is meglehet tanulni ebből a magazinból, amire ma nem is gondolna az olvasó.

Mint az e-havi leckében észre vehető, az élőbeszéd szavai, mondatai,

valamint a toldalék szavacskák, fura együttes hatást keltenek. Talán itt-ott furcsák is, ha a magyar jelentésüket emelnénk ki. Viszont a beszédtechnika egyik fontos eleme, hogy a magyar jelentéseket nem kell minden áron komolyan venni. A magyar jelentések nélkül egyszerűen csak megtanulhatatlan egy idegen nyelv, de nem a magyar jelentés adja a lényegét. Vagyis a magyar jelentésekre úgy kell tekinteni, mint irányadókra, némi érthető alappal szolgálókra. A japánnyelvben szabad a magyar jelentéstől elrugaszzkodni, mi több sok esetben, bármit szabad, csak a magyar jelentés megőrzését nem. Gyakori jelenség ugyanis, hogy a nyelvtanulók a szavak és mondatok pontos magyar jelentését keresik, miközben ilyen nem létezik. Ilyenkor szoktam mondani, hogy a a japán mondatok magyarra való fordítása, csak a körülbelül, vagyis értelemszerű fordítással tehető értelmessé. Így nem ritka, hogy egy szót, vagy mondatot, attól függően, hogy ki fordította át magyarra, eltérő módon jelennek meg. Tehát a beszéd technikája azon múlik, hogy ki mennyire képes a magyar jelentésekhez, semmiképpen sem kő keményen ragaszkodni. Minden szót, és mondatot a helyzetnek és az értelemszerűségnek nevezett határok között kell tudni mozgatni, amikor azt a magyarból fakadóan akar valaki megfogalmazni, illetve a magyarra akar átfogalmazni. Alaphelyzetben el kell tudni képzelni, hogy a japán szavaknak és mondatoknak, nincsen határozottan magyar megfelelői. És amikor ilyen nincs, akkor nem kell állandóan azon törni a fejet, hogy akkor is, magyar jelentést faragjon valaki belőle. Ha tudja valaki, hogy értelemszerűen, avagy pusztán szokásból kiindulóan, mire való a szó, milyen értelmi jelentést hordoz a mondat, akkor azt nem is szabad magyarul is átgondolni, átképezni. Írhatnám úgy is, hogy az ilyen szavakat és mondatokat, úgy önmagukban kell tudni elfogadni, vagyis gondolkozás nélkül elsajátítani.

A japánnyelvre nagyon igaz, hogy aki sokat gondolkodik rajta (magyarul ez mit jelent, miért...), az roppantul keveset fog tudni megtanulni belőle.

Helyes hozzáállás az, amikor tudomásul veszi valaki, hogy a japánok így szokták kifejezni, mondjuk az éhségüket. És kész.

Hiszen aki mindig, mindenben a magyar pontost keresi, az nehezen

fogja fel, hogy amíg a magyarban az -éhes- egy önmagában bíró, tehát egy önálló szó az éhség kifejezésére, addig a japán ezt két szóval tudja csak kifejezni, amit ha minden áron magyarra akar valaki fordítani a japán szavaknak megfelelően, akkor a -has kiürült-fordítást kénytelen magán elkövesse, aminek tulajdonképpen értelemszerűen az -éhes vagyok- az egyszerűbb megoldás, tehát úgy is, az -éhes vagyok- jelentésnél köthet csak ki. Az ilyen japán szavak rágása, a soha el nem olvadó, és idővel csak bűdösödő rágógumit jelent a szájban.

Nekem a japán feleségem, amikor a japánnyelv gyötrését üztem, és látta, hogy egy-egy szón képes vagyok rágódni, hozzám hajolt és csak annyit mondott segítőkészen:

„Ha megakarsz tanulni japánul, akkor felejts el magyarul gondolkodni. ...-és menni fog.”

Érdekes a japánnyelv, hiszen a -hogya vagy?- illetve a -hogya szolgál az egészsége?-, illetlenség feltenni egy beteg embernek. Ennél fogva még véletlenül se kérdezzük meg, egy szemmel láthatóan beteg embertől, hogy „Ogenki desu ka.”

A „genki” tulajdonképpen fura mód fordítható magyarra, hiszen a mi szavainkban nincs annyi érzés és szellemi jelentés, mint ebben az egyetlen japán szóban. Hiszen ha a magyar gondolkodáshoz legközelebbi jelentésközelséget akarjuk keresni, akkor a „jól”szónkban kellene keresnünk, ami érzésben többet képes átadni a „genki” értéséhez. De a „genki”-t mégsem fordíthatjuk „jól”-nak, mert nem azt jelenti. Az eredetibb magyar jelentésében, az „egészség” körül kell hát kapirgálnunk, ami szóértelemben ugyan valóban a legközelebb áll a fordításhoz, de valahogy mégsem lesz igaz a „genki” kifejezéséhez. A „genki” gyakorlatilag akkor lesz igazán érthető, ha annak minden érzelmi és egyéb előfordulását együttesen vesszük, és aki ezt az egyveleget végre megérti, akkor rá kell érezzen a „genki” lényegére. Akkor pedig minden „genki” lesz, ami él és virul, legyen az virág, vagy állat. A lényeg, hogy remekül

érzi magát, szépen virágzik, és boldogan ugat. A „genki” tehát nem egy puszta üres szó, magyar jelentéssel, hanem egy sok mindent átfogó és azt kifejezni tudó érzésvilág, illetve annak ábrázolása. A „genki” ettől függően lehet akár a „remek” mellett álló is, de a „kitűnő” is stimmel hozzá. Nyugodtan mondhatom, hogy amit magyarul a - kitűnően, remekül, jól, megvagyok, el vagyok, frankón, klasszul, és ha az érzelemhez is közelíteni akarunk, akkor a „jó közérzet”, a „vidám hangulat”, a „kellemes érzés”, - szóval ez mind egyetlen szóval fejezhető ki, a „genki”-vel. Ezért, amikor valaki a „genki” egyszerű magyar jelentését keresi csupán, az nem találhatja meg annak, valós értelmét. Ugyanis a japán „genkiség” nem egyenlő a magyar „egészséges” étellel. Pusztán megtalálható benne a magyar fordítása is.

Most már tudjuk mennyire egészségtelen egy betegtől megkérdezni, hogy van az egészsége. A következőkben mennyire egészségtelen, ha magyarul akarunk az egészség körül elmélkedni. Magyarban ugyanis a -Jól vagy?-, akkor is meg lesz kérdezve, ha szemmel láthatóan lázas a partner, és az nagy valószínűséggel a -Nem. Nem vagyok jól- al fog válaszolni. A japánnyelvben viszont nagyon egészségtelen lenne -Nem-el kezdeni a mondatunkat, és a „nem”-re tenni a mondat fontosságának súlyát. Mivel nemmel kezdeni egészségtelen, az „igen”-el kell kezdeni mindent.

Jól vagy?

Igen. Nem vagyok jól.

Hogy ez így furcsa? Hogy ennek nincs értelme?

Egészségtelen dolog az értelmét keresni annak, amit a japánok gondolnak, és ejtenek ki a szájukon. De ha valakinek ez a -Hai. Totemo genki dewa nai desu.-, sehogyan sem tud megtetszeni, akkor választhat egy kerülő utat magának, miszerint egyszerűen csak -Nem-el válaszol, vagy kihagyja a szépnek titulált elejét, és csak a lényegét nyögi ki egyből, mint „Genki ja nai.”, és kész.

Valójában lehet ám nemmel is kezdeni, csak hát egészségtelen lenne nem megtanulni azt, hogy az igennel inkább illik kezdeni egy

szomorú mondatot is, mintsem nemmel és ha ezt az illik körülményt megismertük, akkor az előttünk álló emberhez mértén, hol az Igen, hol a Nem között válogathatunk kedvünkre.

A japánnyelvnél ügyelni kell bizonyos dolgokra, mint például a hanglejtés és a leheletnyi szünetecskék. Szerencsére nagyobb részt, akár magyaros egyszerűséggel is könnyen kifejezhető a mondanivalónk, ahogy azt az előző számban igyekeztünk bemutatni. Amire persze egy született japán azt mondhatná, de nem helyes a hanglejtés, és mi egyéb. Amire azt kell válaszolni, hogy -de nekünk itt ebben a magazinban nem az anyanyelvi szint oktatása van kitűzve célnak, hanem azt kívánjuk minden áron elérni, hogy egyszerűen, és ha lehet még egyszerűbben lehessen megtanulni ezt a nyelvet egy született magyarnak. Még hozzá úgy, hogy a precízen helyes kiejtés elé kerül a feltétlen könnyen történő megjegyzés. Akinek pedig egy picivel több kedve és ideje van, az a helyes és a még helyesebb kiejtésekre is időt fordíthat, hiszen ehhez adnak élő példákat a született japán tanáraink. A magyarosan kibugyogó hangok még mindig elérik az érthetőség szintjét, amire más nyelvű embernek aligha lenne ilyen jó lehetősége. A japán nyelvhez nekünk e-téren nagy szerencsénk van, ezért nem kell hát agyon rágnunk magunkat, hogy vajon mennyire helyes, eredeti az a hanglejtés, ami kicsurran a szánkon. Többnyire jó, és ez biztos. Számunkra a gond ott jelenik meg, amikor előkerülnek a nagyon is a hanglejtésre épített szavak. -Mint a „hashi”, „momo”, és társai, melyek a hanglejtéstől, illetve hangsúly helyezéstől függően más-más értelmet hordoznak. Ilyenkor a hibás kiejtés végzetes. Lehet, hogy csak két szem barackot akarunk kérni egy csinos eladóhölgytől, aki jól arcon ver mondván, hogy harapdáljuk más combját, de ne az övét. Peches pillanat. De ezeket a hangsúly illesztéseket nem tudja megtanulni egy magyar, ha nincs hozzá élő környezet, és nem hallja a saját fülével a különbségeket. A magyar fülnek ugyanis totál egyformán hallatszik a szó így is, úgy is. Nehéz hát a megkülönböztetés között átvergődni. Viszont, ha nem akarjuk, hogy minden gyümölcsösnél felpofozzanak, jó lesz rá érezni.

Jaj. Most akkor beszéljünk egy cseppet a magazinról!

A magazin, alapban alacsony oldalszámú, mely a megrendelők számára bizonyára szemet szúr. 10-12 oldal. Talán már van is, aki észrevette, hogy a hanganyagokra sokkal nagyobb hangsúly van fektetve, hiszen azok legrövidebb anyaga is több, mint 30 perc, de a 60 perces felvételek sem ritkák. Vagyis 30 és 60 perc közöttiek. Hogy az eltúlzott komolyságot is kerüljük, a felvételekhez mindenkor gyermekhangokat használunk, melyek önmagukban is érdekes vidámságot, valamint egy egészen nagy fokú egyszerűséget hordoznak. Nem. Nem a humorra, avagy humorosságra, hanem a kedvcsinálásra törekszünk. A Nihongo Magazin igazi, és igazán lelkes segítői a japán gyerekek. Vagyis életszagú tananyagok sokasága jelenik meg, a tanár bácsik komolyságát kinevetve. Valójában csupán azt kívánjuk ezzel is kifejezni, hogy a magazin tananyagait, akár a magyar gyerekek is magukévá tehetik, és épp oly könnyen tanulhatják, már 7 éves kortól kezdődően, mint a felnőttek, hiszen ha ezt a magazint felnőttek is rendelik meg, a gyerekes légkörbe csöppenve hallgathatják a leckéket, amik nem csak a felnőttekhez, de a gyerekekhez is illenek. Hiszen, ami nem nehéz egy gyereknek sem, azt már igazán könnyűnek kell nevezze egy felnőtt! Lassacskán készülnek a videó felvételek is, melyek a japán környezetben készülnek, -utcán, éttermekben, áruházakban, sporttermekben, japán emberek között, azok odaadó segítségével, melyet a magyar tanulóink számára lelkesen dűnnyögnek a kameráinkba.

Nagyon reméljük, hogy a 2006-os előfizetőink az audio melléklet mellett, már videón is nézhetik, gyakorolhatják a leckéinket, amely a magazin árán mit sem fog változtatni, sem akkor, sem a távoli jövőben. A magazin ára ugyanis garantáltan az évi 1500 Ft lesz, tíz éven át, akármennyire bővüljön ez után.

Shitteru.

Oly annyira gyakran használt szó, hogy ismerete elkerülhetetlen. Pontosan stimmel a magyarban használt „tudom” kifejezéshez.

...desu.

Tulajdonképpen akkor kell, illetve ildomos feltétlen használni, ha rendkívül udvariasak akarunk lenni. Elhagyása nem módosítja a mondat lényegét. Amúgy is a szerepe nem más, mint illedelmessé tenni a mondatot. Barátok között, mondhatni felesleges. De ellenszenves alakokkal szemben még véletlenül sem jó dolog a használata. Ha úgy hülyézünk le valakit, hogy a mondat végére a szépítő partikulát is oda tesszük, abból fura pocskondiázás születik. Mondjuk valahogy eképpen hangzana: -Őn hülye tetszik lenni, kérem szépen.

...wo...

Az egyik legfontosabb megjegyezni való, ha mondatokat akarunk alkotni saját szájából kifolyólag. Az „én”-ből, ezzel lesz „engem”, a „apu”-ból, az „aput”, a „tányérból” a „tányért”, és így tovább. Mindig a szó után rakandó.

Watashi

Az „én”-nek különböző megjelenési formái vannak, attól függően, ki melyiket szereti használni jobban, illetve melyik illik jobban egy társalgáshoz. A „watashi” nevezhető a mindig, mindenkor hibátlanul használhatónak, tehát az általánosnak, amit kortól, nemtől, alattvalóságtól függetlenül békésen lehet használni. A fiatalok szeretik használni a watashi helyett a „boku” kifejezést, ami még mindig szépnek, tehát bármikor stimmelőnek nevezhető. A vagányság „én” kifejezése viszont az „ore”, melyet már korántsem nevezhetünk a mindenkor használhatónak. Inkább csak akkor, ha valaki fölé akarunk kerekedni, avagy a tojunk a világra c. embertípust akarjuk bemutatni személyünkben.

A japánnyelvben igen csak fura módon számolnak. Egyetlen vigaszunk lehet, hogy ezt sokszor még a japánok is elszámolják, vagyis elvétik. Egyenlőre nem tudom, hogy merjünk-e ebben a magazinban a számolás rejtelseibe töményebben is belemerülni, hiszen annak a reklámszövegünknek, melyben hirdetjük, hogy -ettől egyszerűbben már nem is lehet a japán nyelvet tanulni-, a levegőbe

szállna egy pillanat alatt. A japánul való számolás ugyanis az egyik legnehezebb feladat, rengeteg buktatóval, és némely esetben sehol sem létező magyarázattal. Mondjuk úgy, hogy a hagyományok diktálják a szabályt, ami egy japán számára magától értetődő, de mit tegyen az, aki nem Japánba született bele? Nem tehetünk hát egyenlőre mást, mint a számolási formák azon részeit vesszük elő csupán, melyhez léteznek egyszerű magyarázatok, melyeket egy külföldinek sem lehet nehéz elsajátítani. Szerintem ez sem kevés, még ha számtalan témát ki is kell hagynunk. A számolást az egyszerű számjegyekkel kezdjük, így a bemelegítés mégis csak sima ügy lesz. Egy nehéznek nevezhető szavunk van a mostani leckében. Ez a **yada** kifejezés. Elég nehéz rá megfelelő magyar szót találni, tehát olyan szóba botlottunk, melyet nem érdemes lefordítani, illetve annak pontos magyar jelentését keresni. Ugyanis mindre stimmel, amihez nem érzünk kedvet, amit nem szeretnénk, ami nem tetszik valamiért. Ha valamit elkérnek tőlünk, de nem akarjuk odaadni elég, ha azt mondjuk, hogy **yada**, és elég érthetően, mi több tömören voltunk képesek kifejezni, hogy nem kívánjuk odaadni. Ha beakarnak csalni egy moziba, de nem kívánunk moziba menni, megint csak érthetően fejezhetjük ki a vonakodásunkat a **yada** szóval.

A magyar kiejtési táblázat ezúttal hiányzik, és a továbbiakban hiányozni is fog. Kénytelen lesz hát a kedves olvasó hozzá szoktatni magát és a szemét az alábbi kiejtési szabályhoz:

ch – cs, **n** – ny, **s** – sz, **sh** – s, **y** – j, **j** – dzs

A két azonos egymás melletti magánhangzó, hosszú magánhangzói kiejtést követel.

A magánhangzó után írt **u**, hosszúvá teszi az előtte álló magánhangzót, vagyis tekintsük egyszerűen ékezetnek.

A magazin megrendelőinek száma 67 fő.

Persze gondoltam, hogy az ilyen jellegű nyelvoktatói magazinra lesz némi érdeklődés, de a folyamatos jelentkezés, majd előfizetés, mégis csak meglepett. Viszont, ha a 6. szám megjelenéséig ilyen magasnak nevezhető érdeklődés mutatkozik, akkor akaratlanul is felmerül bennem a kérdés, amit igazán jó szívvel vennék, ha valaki

megválaszolna, hogy vajon mitől lett olyan vonzó a Nihongo Magazin? Ezt csak az olvasó tudja megválaszolni. Az ára? Az életből való merítés, tehát a gyakorlatiasabb megközelítése az élő beszédnek? Szóval?

Amit viszont kevesen tudnak erről a magazintról az, hogy bizony ennek létezik a japán változata is, mely ennek a magazinnak éppen a fordítottja, vagyis a magyar nyelvet tanítja hétköznapi módon a japán előfizetőknek. Hangari-Go Magazin címen. Gondolom kissé furcsa érzést lettem képes kelteni az olvasókban azzal, hogy amíg egy-egy magazin tananyagát igyekeznek elsajátítani, sejtethetővé válik, hogy velük együtt halál pontosan ezt tanulják japánban is. Tehát amíg a magyar olvasók a japánul való számolást sajátítják el, azonos időben a japán olvasók magyarul tanulnak meg számolni.

A japán előfizetők száma: 274 fő.

A szavak tanulásához ajánlom a kulcstartós módszert, melyet Japánban minden diák előszeretettel használ, amikor túl sok a megjegyezni való. Mivel a magazin, 1 év alatt szintén nem kevés szót tartalmaz, a karikára fűzött lapocskák, lapozgatásának módszere jól fog jönni, ami egyben a japános tanulási módot adja át.

A következő oldalon található szavakat ki lehet nyomtatni és ollóval kivágni, majd egy kulcstartó karikára felfűzni. A japán szavak magyar jelentéseit csakis ceruzával írja mindenki, hogy amiben biztosak vagyunk már, azt bármikor le lehessen rádírozni. Nem túl jó dolog, ha a magyar jelentések sokáig maradnak a lapocskák másik oldalán. Viszont a kezdetekben szükséges azért, hogy visszafelé is, tehát a magyar jelentések alapján is gyakorolható legyen a japán szó. Később aztán, minél több magyar jelentés tűnik el a hátoldalról, annál biztosabb tudást kell sejtteni mögötte.

Ne feledjük, a szavakat akkor tanultuk meg, ha a magyar jelentésekre már végképp nincsen szükségünk. Magunk előtt csak a japán szó állhat. Mivel egy-egy magazin nem túl sok szót tartalmaz, egyetlen óra alatt hiánytalanul be lehet vágni

azokat a fenti, pusztán japán szavakat tartalmazó táblázat alapján.

Soha se rögzítsünk be szavakat sorrend szerint. Azt ugyanis magolásnak hívják, mely jól jön egy házi feladat felmondása előtt, de a gyakorlati használatkor csak sok gondot okoz. A keresett szót tudjuk, itt van valahol a fejünkben, ismerjük, csak hirtelen nem jön elő, -ami bizony kár volna.

Watashi no kanojo wa urusai hito desu. Watashi ga nani wo shite mo sugu ougoe de -nani shiteru no? Yamete! -hontou ni urusai desu. Watashi no kanojo ga urusainode, terebi ga kikoenai toki onryou wo kanojo yori motto ookikushimasu. Suruto. Kanojo mo urusai. Terebi mo urusai. Subete urusainode, tonari no hito wa okotte kanojo yori mo, terebi yori mo urusaku sakebimasu. Minna urusai, totemo urusai. Totemo urusainode inu mo urusaku hoemasu. Mou. Hontou ni urusai desu.

Urusai!

Az én nőm hangos ember. Én akármit is csináljak, azonnal nagy hangon – mit csinálsz? Hagyd abba! -tényleg hangos. Az én nőm hangos, ezért ha a tévét hallani akarom, a televízió hangját még hangosabbra veszem. Csakhogy! Az én nőm is hangos. A televízió is hangos. Mindenki hangos, ezért a szomszéd ember haragosan a nőtől is, a televíziótól is hangosabb lesz. Ha mindenki hangos, az nagyon hangos. A nagy zajtól a kutya is lármás lesz. Tényleg láрма van.

Kuss!

Az olvasás és értés gyakorlat számtalan olyan szót tartalmaz, melyek csak a későbbi számokban fognak megjelenni, és

lecke anyaggá válni.

Az olvasási anyag lényege, hogy fokozatosan hozzá szokjon a tanuló a japánban elfogadott latin betűs írásmóddhoz, hogy amikor egy japán Internet-baráttól kap levelet, azt folyamatosan és az ejtésnek megfelelően legyen képes olvasni, akár hangosan felolvasni. Mivel nem mindegy hogyan olvas ki valaki egy leírt szót, itt a remek alkalom, hogy ezt is kellőképpen gyakorolja mindenki.

A szövegek értése, külön feladat, melyet a beszúrt ismeretlen szavak nehezítenek. Attól függetlenül, hogy kinek mennyi az ismeretlen szó a mondatokban, jó feladat az önálló mondatértési feladathoz.

Az olvasási feladatot hangosan tessék felolvasni, ahányszor csak jól esik. Függetlenül attól, hogy érti-e valaki, vagy nem, olvasni egy szöveget tudni kell. Nem csak olvasni, kiejteni is! Ezért nem elég az, ha valaki csupán „szemmel” elolvassa a példamondatokat, úgy magában, befelé. A kiejtés gyakorlása tehát ne maradjon el.

Ahogy a példamondatokat képes valaki, elég gyorsan, tehát mondhatni folyamatosan fennhangon olvasni, (kellő sebességgel, vagy attól gyorsabban) akkor nyert ügye van.

Peregjen az a nyelv, illetve kattogjon. :)

Tanulási módszertani tanácsadó:

A hanganyag ezen részét többször ismételve, a hallottakat kövessük szemmel is. A japánnyelvű hang ritmusát követve, figyeljük meg és gyakorolgassuk a kiejtést.

Ne feledjük, hogy látni kell, amit hallunk, hogy a gyorsolvasást és értést is rutinunkká tegyük.

Urusai

Ez a szó mindenre stimmel, melyet a magyar nyelvben a zajjal, illetve hangoskodással párosítanánk. Ami decibelben bántja a fülünket, az urusai. De az is urusai lehet, ha valaki egy csendes elmélkedést buta kérdéssel megzavar. Ilyenkor az urusai értelme 180 fokot fordul, és csendre utasítja a másikat. Persze ehhez a for-dulathoz kissé, vagy nagyon is parancsolóan kell kiejteni.

Érdekes, mi több furcsa szó ez a urusai, mivel fordításban egyértelműen lehet ellátni magyar alakkkal. Mégis könny-nyen kétértelmű szóvá vál-tozhat egy pillanat alatt. Nézzük csak meg melyek azok a magyar szavak melyek egy-értelműen a japán szóhoz tar-toznak.

Urusai = hangos, lármás, zajos.

Aztán nézzük meg a szónak azon jelentéseit, melyek más értelemben jelennek meg.

Urusai = Csend! Ne kiabálj! Halgass!

-de ha nem kell szerényked-nünk, és a magyar nyelvhez az urusai legközelebbi értelmét keressük, akkor azt a Kuss! -szavunkkal tudjuk igazán életszerűen tükrözni.

Tanácsok az **urusai** használatához

Mondatban bátran használható, Függetlenül attól, hogy magyarul mit forgat az ember a fejében. Mivel nincsen, vagy legalábbis ritkán jelenik csak meg a japánnyelvben a magyarhoz hasonló hangos és annak enyhébben, árnyaltabban, vagy kissé durvábban létezők, ezért tulajdonképpen teljesen mindegy hogyan fejezné ki magát valaki egyes esetekben.

Japánul mindig, mindenkor egyszerűen csak **urusai** lesz. Nem sok értelme van hát, keresgélni a magyaros ízekhez valókat mondván, -de én nem azt akarom mondani, hogy hangos a TV, hanem, hogy kurva nagy zaj van a TV miatt. Az ilyen elmélkedés nem fog összejönni. Erre ugyanis csak a japán környezet fog tudni megtanítani, azt is csak akkor, ha már amúgy is jól beszél valaki a nyelvet. Maradjunk hát minden zajos körülmény között az **urusai** használatánál.

A csendre utasító, avagy haragosan kiejtett **urusai**, a hanglejtésben hordozza az egyértelműen kifejezni akart gondolatot. A mélyről indított, majd egyre magasodó **urusai**, finom kifejezést képes adni, arra vonatkozólag, hogy *hagyjanak békén*. Nem lesz benne semmi sértő. Pusztán egy fáradt hang előbugyogása, bárkivel képes megértetni, hogy most éppen zavar, ha közbe szól, vagy beleszól a dolgokba. *A mérgesen kiejtett **urusai** sok veszélyt hordoz magában. Éppen annyit, mint a kuss. Könnyen felpofozhatnak érte, ha nincs elég ok a használatához.*

Az olvasási anyag lényege, hogy fokozatosan hozzá szokjon a tanuló a japánban elfogadott latin betűs írásmóddhoz, hogy amikor egy japán Internet-baráttól kap levelet, azt folyamatosan és az ejtésnek megfelelően legyen képes olvasni, akár hangosan felolvasni. Mivel nem mindegy hogyan olvas ki valaki egy leírt szót, itt a remek alkalom, hogy ezt is kellőképpen gyakorolja mindenki.

A szövegek értése, külön feladat, melyet a beszúrt ismeretlen szavak nehezítenek. Attól függetlenül, hogy kinek mennyi az ismeretlen szó a mondatokban, jó feladat az önálló mondatértési feladathoz.

Az olvasási feladatot hangosan tessék felolvasni, ahányszor csak jól esik. Függetlenül attól, hogy érti-e valaki, vagy nem, olvasni egy szöveget tudni kell. Nem csak olvasni, kiejteni is! Ezért nem elég az, ha valaki csupán „szemmel” elolvassa a példamondatokat, úgy magában, befelé. A kiejtés gyakorlása tehát ne maradjon el.

Ahogy a példamondatokat képes valaki, elég gyorsan, tehát mondhatni folyamatosan fennhangon olvasni, (kellő sebességgel, vagy attól gyorsabban) akkor nyert ügye van.

Peregjen az a nyelv, illetve kattogjon. :)

Tanulási módszertani tanácsadó:

A hanganyag ezen részét többször ismételve, a hallottakat kövessük szemmel is. A japánnyelvű hang ritmusát követve, figyeljük meg és gyakorolgassuk a kiejtést.

Ne feledjük, hogy látni kell, amit hallunk, hogy a gyorsolvasást és értést is rutinunkká tegyük.

Yoroshiku

Ezt a kifejezést mindig használni kell, ha rendes embernek akarunk látszani. A yoroshiku, önmagában a legyen kedves, üdvözlés magyar jelentéssel párosítható. Amennyiben a Yoroshiku mellett az onegashimasu kifejezést is használjuk, akkor az már több, mint szép, vagyis a lehető legszebb, vagyis legintelligensebb megjelenési forma, amit elkövethetünk a japánnyelvben. Érdekes gyakran elkövetni ezt a már-már túlzottan is szép kifejezési formát, már csak azért is, hogy lássák rajtunk mennyire udvariasak, műveltek és illemtanultak vagyunk. A Yoroshiku onegaishimasu, magyar értelmi megfelelője, a - Legyen szíves barátságába fogadni. -bemutat- kozáskor. (Nem bemutatkozáskor használva a Legyen kedves megtenni. -értelmet hordoz.)

Érdekes ez a yoroshiku onegaishimasu, mert ha a szavakat külön vesszük, akkor kissé más értelmet nyernek, mint amit egymás mellett hordoznak. A yoroshiku pontos fordítása ugyanis az üdvözlés, üdvözlök, az onegashimasu pedig a legyen kedves, vagy kérem. Már pedig, ha az egymásmellett álló szavak eredeti jelentésbeli fordítását akarjuk elkövetni, akkor jobban illene rá az Üdvözlöm kérem. A szónak megfelelő fordítás mégsem lesz helyes, mert a hagyomány és gondolkodás mást diktál, mint a nyers szavak értelme.

Tanácsok a **yoroshiku** használatához

A **yoroshiku** szó rengeteg értelmet hordoz magában. Attól függően mikor, kinek, hol és milyen helyzetben ejtjük ki a szánkon. Alaphelyzetben **üdvözetet** jelöl, de a régmúlt hagyománya és az abból fakadó, máig is megtartott gondolkozási szokása, messze képes repíteni az eredeti jelentésétől.

Nézzünk erre néhány példát:

Vegyek neked is mozijegyet?

Erre elég, ha azt mondjuk **yoroshiku**.

Ilyenkor a **yoroshiku** értelemszerűen a **légyiszi** jelentést nyeri, ami mögött még a **köszi** szó, illetve érzés is megbújik.

Egy jó kis beszélgetés után gyakran előfordul, hogy a beszélgetőpartnerünk hozzátartozójának **üdvözet**ünket küldjük. Ez lenne tehát a **yoroshiku** egyenesen vett használata.

Add át **üdvözetem** a feleségednek.

Okusan ni **yoroshiku**.

De ha azt akarjuk, hogy komolyan vegyék, amit mondunk, amit szeretnénk, ha meg is jegyeznének, akkor a **jegyezd meg**, amit mondok, illetve a **figyelj oda** arra, amit mondok **légyiszi**, értelemmel ruházzuk fel.

Yoku oboite ne. **Yoroshiku ne**.

A **Yoroshikut** lehet akár **figyelmeztetés**ként is használni, amivel **felelősséget** háríthatunk a partnerünkre.

Ne bántsd kislányom a tanár nénit. **Yoroshiku**. És a kislány hangos Hai-al fog válaszolni jelezve, hogy tudomásul vette a **figyelmeztetést**. A tanárnőnek nem lesz hát bántódása azon a napon.

A hanganyagból ez úttal kitűnik az élő beszéd és annak egyik általánosan használt stílusa. Mivel nyelvviskolákban ezeket a kifejezési formákat nem tanítják, a Japánba érkezők többsége nem is érti meg a japán partnerek mondatait.

Figyeljük meg az „o” használatát.

jama – o jama. zavarás

„O” nélkül fejezzük ki magunkat egyenesen. Kertelés és szépítés nélkül.

„O” használatát a kifejezni valónk szépítésére tesszük a szó elé.

Néhány példa, hogy megértsük az „O” használatát.

Kuma – Okuma. Medve. - Medvécske.

Ilyenkor nem csak szépíti a szó első helyére szúrt „o” a szavunkat, de még aranyossá is teszi azt.

Jama desu ka. - Ojama desu ka. Zavarok? - Zavarom?

Máskor pedig az „o” nem tesz mást, mint elnéző hangot ad, illetve szerényebbé teszi a szavunkat.

Hogy miért kell ezt feltétlen ismerni?

...mert japánul a csúnya, illetve illetlen és durva szavakat is ki lehet vele ejteni úgy, hogy annak minden kulturálatlan kifejezési formája eltűnik.

Hiszen magyarul is milyen kellemetlen zengése van a „fasz” szónak. Ezért ha nem akarunk durva embernek látszani, másképpen fejezzük ki magunkat, megtalálva azt a kedvesebb, illedelmesebb „kuki” szóban.

Japánul viszont nincsen mindenre más-más szó, vagy nem szükséges a durván hangzó szavakat kihagyni a beszélgetésből, mivel a szó elé

szűrt „o”-cska, teljesen eltüntet abból minden durva elemet és értelmet.

Japánul tehát nem változik az alapszó, mégis egészen más értelmet nyer egyetlen „o” betű használatával.

Magyarul ez nehezen érthető, vagy szokható meg. Hiszen magyarul és japánul e területen nagy az eltérés.

San:

A nevek után illik a **san** kifejezést tenni, ha illedelmesek és kedvesek akarunk lenni valakihez. Állatok kedves megnevezéséhez is gyakran használt.

Wani san. Tehát a krokodil uraság, vagy krokodil asszonyság, egyáltalán nem ritka fogalom.

Hogy mikor úr, és mikor asszony az a krokodil? Azt nem lehet tudni, mert nem is érdekes. Kinek mi tetszik jobban, ha egy állatra kell gondolnia.

Kun:

A gyerek nevek után szokás tenni ezt a kifejezést, amikor becézni kívánjuk őket.

Ez megtalálható a magyar nyelvben is, amikor Máriát le Marikázzuk, Bélát pedig Bélácskának becézzük. Ezt az állapotot a név után tett **kun** szócska kívánja kifejezni.

Többnyire fiúk viselik a **kun** becéző szót.

A gorira kun, nem más hát, mint egy fiú gyerek gorillácska.

/Természetesen van kivétel, amikor is női név után kerülhet a kun kifejezés./

Tanuljunk meg köszönni

<i>Köszönések</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar ejtés</i>
Ohayougozaimasu	Jó reggelt	Ohajógozajmász
Konnichiwa	Jó napot	Konnicsiwá
Konbanwa	Jó estét	Konbánwá
Sayounara	Viszontlátásra	Szajónará

Ohayou**u**gozaimasu – Az „o” után álló „u” hosszúvá teszi a magánhangzó ejtését.

Ohay**ó**gozaimasu.

Ohayougozaimas**u** – A szóvégi „u” hangot nem ejtjük ki, avagy elnyeljük.

Ohay**ó**gozaimas**z**

Ohayougozaimas**a** – Az „a” után álló „i” j-ként ejtődik ki.

Ohay**ó**gozajmas**z**

Ohayougozaimas**y** – Az „y” mindig „j”-nek ejtendő.

Ohaj**j**ougozaimasu

Az ohayougozaimasu-nak létezik egy rövidebb formája is, melyet barátok, illetve alacsonyabb rangban lévőkkel szemben lehet alkalmazni. Kollégák, munkatársak szintén így köszönnek.

Ohayo

Konnichiwa – A „ch” mindig „cs”-nek ejtendő.

Konnichiwa – Valójában, ha a japán írást vesszük alapul, akkor „Konnichiha” -ként illik írni.

Japán emberrel való írásos kommunikáció során a japánok nem mindig veszik figyelembe az ejtés szerinti módot, ezért a „hiragana”, vagyis japánírásban alkalmazottan is gyakran annak megfelelően fejezik ki magukat. A helyes ejtés szükségessége miatt, azonban a „Konnichiwa” írásmód lehet az egyetlen helyes megoldás. Ugyanis Konnichiwa, avagy konnichiha írás, mindenkor a Konnicsivá ejtéshez vezet. Vagyis a „ha”-t is „wa”-nak kell ejteni ebben a szóban.

Konbanwa – Mivel ez magyar használatban semmi gondot nem jelenthet, ahogy írva van, úgy egyből lehet is ejteni. Konbánwá.
Amit mellékesen meglehet jegyezni, hogy a japán nyelvben az „a” betűt kissé „á”-san kell ejteni.

Sayounara – Az „s” betűt mindig „sz”-nek kell ejteni.
„Szájónará”

Köszönjük meg

<i>Japán kifejezés</i>	<i>Magyar jelentés</i>	<i>Magyar ejtés</i>
Arigato	Köszönöm	Árigáto
Arigatogozaimasu	Köszönöm szépen	Árigátogozájmasz
Doumo arigatogozaimasu	Nagyon szépen köszönöm	Dómo árigátogozájmasz
Taihen arigatai	Nagyon megköszöném	Tájhen árigátáj

Gyakran elő fog fordulni a magazin által adott tananyagokban, hogy nem tartjuk fontosnak az esetlegesen előforduló hosszú magánhangzó kifejezésre juttatását. Ilyenkor a szokásos „u” hangot, mely hosszúvá teszi az előtte álló magánhangzót kihagyjuk az írás megjelölésből, amikor az ejtésben nem feltétlen jelenik az meg fontos szerepben.

Ezzel is itt-ott egyszerűsítünk a dolgokon.

Arigato – Barátok, Kollégák, munkatársak között elegendő e rövid forma.

Arigatogozaimasu – Ez az általában, tehát minden körülmények között helytálló köszönet kifejezés,

legyen az társadalmi rangban, vagy korban,
felül, avagy alul.

Doumo arigatogozaimasu – Ezt leginkább akkor szokás használni,
amikor ajándékot kapunk, vagy

amikor szívességet tesznek

nekünk.

Természetesen ettől függetlenül

használható bármely más helyzetben is.

Taihen arigatai – Ez egy még meg nem történt
szívességkérés előre való megköszönése.

Szavak

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar ejtésben</i>
hai	igen	háj
ie	nem	íje
watashi	én	wátási
anata	te	ánátá
anohito	ő (amaz)	ánohito
ichi	egy	icsi
ni	kettő	nyi
san	három	szán
shi	négy	si
go	öt	go
shiro	fehér	siro
kuro	fekete	kuro
ao	kék	áo
midori	zöld	midori
te	kéz	te
ashi	láb	ási
atama	fej	átámá
oshiri	fenék	osiri
isogashii	serény	iszogásij

Mondatok

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar kiejtés</i>
Ohayougozaimasu.	Jó reggelt.	Ohájógozajmász.
Ogenki desu ka.	Hogy van az egészsége? Hogy vagy?	Ogenki desz ká?
Arigato.	Köszönöm.	Árigáto.
Genki desu.	Egészséges vagyok. Jól.	Genki desz.
Anata dare desu ka.	Te ki vagy?	Ánátá dáre desz ká?
Watashi Aniko desu.	Én Aniko vagyok.	Wátási Aniko desz.
Shiro kuma.	Fehér medve. (Jegesmedve)	Siro kumá.
Ao shingo.	Kék lámpa.	Áo singo
Atama itai.	Fáj a fejem.	Átámá itáj.
Anohito dare desu ka.	Az az ember kicsoda? Ő ki?	Ánohito dáre desz ká.
Kuro te.	Fekete kéz.	Kuro te.
Kitanai ashi.	Koszorú láb.	Kitánáj ási.
Sore wa shiranai.	Azt én nem tudom.	Szore wá siránáj.
Anata mo shiranai desu ka.	Te se tudod?	Ánátá mo siránáj desz ká?
Anata kirei.	Te szép vagy.	Ánátá kirej.
Watashi minikui.	Én ronda vagyok.	Wátási minyikui.

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar kiejtés</i>
San mae hoshii.	Három darab kell.	Szán máj hosij.
Kuruma ni dai.	Kettő autó.	Kurumá nyi dáj.
Densha wa osoi.	A vonat lassú.	Densá wá oszój.

(Aoshima Hiromi)
NIHONGO NO KANGAEKATA 1.

A japán ABC:

a i u e o
ka ki ku ke ko
sa shi su se so
ta chi tsu te to
na ni nu ne no
ha hi fu he ho
ma mi mu me mo
ya yu yo
ra ri ru re ro
wa wo n

A japán ABC-t vízszintesen és függőlegesen érdemes megtanulni.

Ha mindkét irányban fejből és elég gyorsan tudod felsorolni, akkor a japán beszédhez való alkalmazkodásod, már az alapokban is meglepően könnyen fog menni.

Játszadd az ABC-vel.

Vízszintesen: a i u e o ka ki ku ke ko sa shi su se so
ta chi tsu te to
na ni nu ne no ha hi fu he ho ma mi mu me
mo ya yu yo
ra ri ru re ro wa wo n

Függőlegesen: a ka sa ta na ha ma ya ra wa i ki shi chi
ni hi mi ri
u ku su tsu nu fu mu yu ru e ke se te ne
he me re
o ko so to no ho mo yo ro wo n

Ahogy haladsz a gyakorlásban, úgy próbáld egy kicsivel gyorsabban és megint egy kicsivel ...

Első leckeként tehát semmi más dolgod nincs mint az abc betűinek minél

jobb begyakorlása.

Az abc betűinek kiejtése:

Többnyire a japán hangzók tökéletesen megfelelnek a magyarral.

a - (á-san)

s - (sz)

sh (s)

ch (cs)

ts (c)

ni (nyi)

y (j)

r (L-esen)

A I U E O KA KI KU KE KO SA SHI SU SE SO
(á i u e o ka ki ku ke ko sza si szu sze szo) magyar
kiejtés szerint

TA CHI TSU TE TO NA NI NU NE NO HA HI FU HE HO
(ta csi cu te to na nyi nu ne no ha hi fu he ho)

MA MI MU ME MO YA YU YO RA RI RU RE RO
(ma mi mu me mo ja ju jo ra ri ru re ro)

WA WO N
(va vo n)

Szavak

„megy”

Japán szavak	Magyar jelentés	Magyar kiejtés
iku	menni	iku
ikimasu	megy	ikimász
ikimasen	nem megy	ikimászen
ikitai	menne, menni akar	ikitáj
ikimashita	ment	ikimástá
itte	menj	itte
ikanaide	ne menj	ikánájde
watashitachi	mi	wátástácsi
anatatachi	ti	ánátátácsi
anohitotachi	ők	ánohitotácsi
doko	Hova?	doko
mo	is	mo
gakkou	iskola	gákkó
kaisha	gyár	kájsá
eigakan	mozi	ejgákán
ginkou	bank	ginkó
iie	nem	ije
he	ba, be, hoz, höz	e
shigoto	munka	sigoto
benkyou	tanulás	benkjó

Mondatalkotás

<i>Egyszerű mondatok</i>	<i>Összetett mondatok</i>
Watashitachi iku.	Watashitachi mo iku.
Anatatachi iku.	Anatatachi mo iku.
Anohitotachi iku.	Anohitotachi mo iku.
Watashitachi ikimasen.	Watashitachi mo ikimasu.
Anatatachi ikimasen.	Anatatachi mo ikimasu.
Anohitotachi ikimasen.	Anohitotachi mo ikimasu.
Watashitachi ikitai.	Watashitachi mo ikitai.
Anohitotachi ikitai..	Anohitotachi mo ikitai.
Watashitachi ikimasu.	Watashitachi eigakan he ikimasu.
Anatatachi ikimasu.	Anatatachi eigakan he iku.
Anohitotachi ikimasu.	Anohitotachi eigakan he ikitai.
Anatatachi ikanaide.	Anatatachi doko he ikitai?
Doko iku?	Watashitachi mo ikimasen.
Gakkou doko?	Anohitotachi mo ikimasen.
Kaisha doko?	Watashitachi mo ginkou he ikimasen.
Eigakan doko?	Anatatachi mo ginkou he ikanaide.
Ginkou doko?	Watashitachi gakkou he ikimasu.
Watashitachi ikimashita.	Anatatachi mo gakkou he ikimasu.
Anatatachi ikimashita.	Watashitachi mo anatatachi mo iku.

Tanuljunk meg ellentmondani

<i>Ellenmondások</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar ejtés</i>
Iranai	Nem kell.	Iránáj.
Hoshikunai.	Nem kíván. Nem kell.	Hosikunáj.
Watashi ja nai	Én, nem. Nem én.	Watasi dzsá náj.
Iie.	Nem.	Ije.

A nemleges válaszok magyartól eltérő része, a szó, illetve mondatvégre biggyesztett „nai” szócska. A magyar nyelvben ilyenekkel nem találkozunk, ezért a „nai” használatát addig kell gyakorolni, amíg hozzá nem szokunk.

A magyarban a tagadás sokkal egyszerűbb, hiszen ha valami kell, akkor azt mondjuk rá, hogy kell, és amikor ezt tagadni akarjuk, akkor a „nem” szavunkat rakjuk elé, így egyszerűen Nem kell, lesz belőle. A japánban viszont ilyen formában tagadás nem létezik, ezért egy kissé nehéz részhez érkeztünk. Persze ez is csak addig tűnhet nehéznek, amíg a logikájára rá nem érzünk, aztán roppantul egyszerűvé válik menten. Eléggé zavaró lehet, hogy a „hoshii – kell”, „Iie hoshii – Nem kell”, a japánban nem létezik, tehát a „nem kell” egy egészen más szó kimondására kényszerít „iranai – nem kell”. Akad még néhány ehhez hasonló, mely tagadásban más szót eredményez, azért szerencsére a többség megelégszik a mondat végére sercintett „nai” használatával. Na persze, ezt sem lehet csak úgy hétköznapi módon dobálgatni, tehát ennek is megvan a maga szabálya. Mint ahogy az látszik a fenti táblázatból is, a „hoshiinai” bizony értelmetlen tagadáshoz vezetne, tehát a „ku” beszúrásával,

vagyis „kunai” használattal válik érthető tagadássá. És sajna a tagadáshoz még akad néhány ilyen apróság, ami magyar ésszel, nem az első pillanatban érthető meg. De ezzel ne is törődjünk. Egyenlőre annyit tagadjunk, amennyit a magazin oldalán megtanulhattunk. Aztán amikor több, vagy már sok tagadási formát megtanultunk, (azért mégsem végtelen a számuk) akkor hoplá, kiderül, hogy megy ez.

Nem baj, ha nem mindjárt az első napon, bár gondolom sokan jobban örülnének annak, ha a magyarban mindenhova stimmelő „nem” szócska használatát kellene csak ismerni. De hát, sajnos a japán nyelvben az első nap inkább arra lehet ráérezni, hogy japánul tagadni nehezebb. Talán ezért is nem szeretnek a japánok „nemet” mondani. „Valamit helyeselni, illetve „igent” mondani, épp olyan könnyű, mint magyarul, tehát nincsen túl sok variáció.

Azért a legegyszerűbb tagadási formából is tanuljunk meg néhányat.

<i>Japán</i>	<i>Magyar</i>	<i>Kiejtés</i>
Zenzen nai.	Egyáltalán nincsen.	Zenzen náj.
Nai.	Nincsen.	Náj.
Jikan nai.	Nincs idő.	Dzsikán náj.

Mondjunk mindenre igent

<i>Japán kifejezés</i>	<i>Magyar jelentés</i>	<i>Magyar ejtés</i>
Hai.	Igen.	Háj.
Hai. Watashi desu.	Igen. Én vagyok.	Háj. Wátási desz.
Sou desu.	Úgy van.	Szódesz.
Hai, sou desu.	Igen, úgy van.	Háj, szó desz.

Aki japánnyelvvel kezd el foglalkozni, az hamar rászokik, hogy mindent helyesljen, mindenre igent mondjon. Tulajdonképpen akkor is „igent” illik mondani először, ha „nemet” szeretnénk mondani. Persze ez így furcsa, mégis így van. Tehát amikor nem szeretünk valamit, akkor valahogy így fog hangzani szépen: Igen. Én azt nem szeretem. Vagy, -Igen, nem szeretem.

Na, most ezt hova tegyük mi a fejünkbe? Ha valaki az elején van a japánnyelv tanulásának, akkor azt tanácsolhatom, hogy sehova. Hiszen az igennel kezdődő tagadás, nem törvény, csupán egy fontos ismeret, amit ha kihagyunk sem lehet semmi bajunk. A magazinban is inkább azért jelenik meg, hogy azért a szépek, avagy helyesnek nevezett japán beszédből is legyen fogalmunk, illetve hát, hogy ilyen formán való tagadás is bizony létezik a japánnyelvben. A mi szemünkben ez a furcsaság.

Az -igen- „Hai” szó használata akkor is ajánlott, ha nem csak igent akarunk mondani valamire. Tehát, akkor is, ha valamit nem értünk. Ilyenkor gyönyörű szép kérdőszemekkel guvadva előre, és annak megfelelően is ejtve ki. Megemelt szóvéggel. Ilyenkor a „hai” felér a „Tessék?”-el.

A „Hai” használható akkor is, ha nevünket olvassa ránk valaki, és a sorból illőmódon vissza is kell jelezni, hogy „Itt vagyok.”

A „Hai”-ban tehát benne kell legyen nem csupán az „igen”, de minden kíváncsiság, és feltűnési vágy is.

Szavak

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar ejtésben</i>
hai	igen	háj
ie	nem	íje
sou	úgy	szó
chiisai	kicsi	csíszáj
chiisaku	Kicsire. kicsit	csíszáku
chotto	Kicsit, keveset	csotto
miru	Látni, nézni	miru
miteru	Lát, néz, látja, nézi, figyel	miteru
kotchi	ide	koccsi
sotchi	oda	szoccsi
atchi	amoda	ácssi
kare	Ő (hinnem)	káre
karera	Ők	kárerá
murasaki	lila	murászáki
hata	zászló	hátá
hadaka	meztelen	hádáká
tenohira	tenyér	tenohirá
yubi	Ujj	jubi
kuru	jön	kuru

Mondatok

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar kiejtés</i>
Kare chiisai.	Ő kicsi.	Káre csíszáj.
Kare wa chiisai.	Ő kicsi.	Káre wá csíszáj.
Kare wa chiisai desu.	Ő kicsi.	Káre wá csíszáj desz.
Kare wa chiisai desu ka.	Ő kicsi?	Káre wá csíszáj deszká.
Karera miteru.	Ők néznek.	Kárerá miteru.
Karera wa kotchi miteru.	Ők ide néznek.	Kárerá wa koccsi miteru.
Kare no tenohira wa chiisai.	Az ő tenyere kicsi.	Káre no tenohirá wá csíszáj.
Karera wa hadaka desu.	Ők meztelenek.	Kárerá wá hádáká desz.
Kare wa hadaka desu ka.	Ő meztelen?	Káre wá hádáká deszká?
Sou desu.	Úgy van.	Szó desz.
Hadaka desu.	Meztelen.	Hádáká desz.
Hata wa chiisai desu ka.	A zászló kicsi?	Hátá wá csíszáj deszká?
Hai. Chiisai desu.	Igen. Kicsi.	Háj. Csíszáj desz.
Kare wa kuru.	Ő jön.	Káre wá kuru.
Kare no yubi.	Ő ujja.	Káre no jubi.
Kare no yubi desu ka.	Az ő ujja?	Káre no jubi deszká?
Hai. Kare no yubi desu.	Igen. Ez ő ujja.	Háj. Káre no jubi desz.

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar kiejtés</i>
Murasaki hata.	Lila zászló.	Murászáki hátá.
Hata wa murasaki desu.	A zászló lila.	Hátá wá murászáki desz.

Szavak

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar ejtésben</i>
genki	egészséges	genki
Genki ja nai	Nem egészséges	Genki dzsá náj.
Ohayo	Jó reggelt.	Ohájó
arigato	köszönöm	árigáto
desu	A, az, van	desz
nai	nincs	náj
Dewa nai	Nem (mondatban)	Dewá náj
Ja nai	Nem (mondatban)	Dzsá náj
O	Mondatszépítő kifejezés	O
ka	Kérdő szócska	ká
kai	Kérdő szócska	káj
totemo	nagyon	totemo
yo	ám	jo
kyo	ma	kjó
mo	is	mo
De ne	lenni	De ne
ashita	holnap	ástá
ippai	Teljesen, tele	ippáj
ni	Nak, nek, om, em ...	nyi
narimashita	Lett, -vé lett	nárimástá
anata	te	ánátá

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar ejtésben</i>
watashi	én	wátási
minna	mindenki	minná
wa	A, az	wá

Mondatok

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar kiejtés</i>
Ohayo.	Jó reggelt.	Ohájó.
Genki?	Hogy vagy?	Genki?
Arigato.	Köszönöm.	Árigáto.
Genki desu.	Egészséges vagyok. Jól.	Genki desz.
Genki dewa nai.	Nem egészséges.	Genki dewá náj.
Genki kai?	Hogy vagy?	Genki káj?
Genki ja nai.	Nem egészséges.	Genki dzsá náj.
O genki desu ka.	Hogy van?	O genki deszká?
Totemo genki desu.	Nagyon egészséges.	Totemo genki desz.
Genki desu yo.	Egészséges ám.	Genki desz jó.
Kyou mo genki desu.	Ma is egészséges.	Kjó mo genki desz.
Genki de ne.	Légy egészséges.	Genki de ne.
Ashita mo genki ippai.	Holnap is teljes egészség.	Ástá mo genki ippáj.
Genki ni narimashita.	Egészséges lett.	Genki nyi nárímástá.

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar kiejtés</i>
Anata mo genki desu ka.	Te is egészséges vagy?	Ánátá mo genki deszká.
Watashi mo genki desu yo.	Én is egészséges vagyok ám.	Wátási mo genki desz jó.
Minna genki desu.	Mindenki egészséges.	Minná genki desz.
Minna genki desu ka.	Mindenki egészséges?	Minná genki desz ká.
Watashi wa genki ja nai desu.	Én nem vagyok egészséges.	Wátási wá genki dzsá nái desz.

Szavak

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar ejtésben</i>
konnichiwa	Jó napot.	konnicsivá
dare	Ki?	dáre.
desu	van	desz
ka	kérdőszócska	ká
anohito	Az az ember (amaz)	ánohito
wo	-t, azt, -at	vo
shitteru	Ismer, tud	sitteru
watashi	én	vátási
shiranai	Nem tud	siránáj
anata	te	ánátá
iiie	nem	ije

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar ejtésben</i>
shittemasen	Nem ismer (semleges)	sittemászen
darou	(mi, ki) lehet, vajon	dáró
ore	én	ore
mo	is	mo
inai	Nincs (élő)	ináj
dou	Hogy, mit	dó
suru	Tesz, csinál	szuru
honto	Tényleg, igaz, csakugyan	honto
yoku	jól	joku
iru	Van (élő)	iru
imasu	Van (élő)	imász
shitteimasu	Ismer (élő) (-valakit)	sitteimász
shiriai	ismerős	siriáj

Mondatok

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar kiejtés</i>
Konnichiwa	Jó napot.	Konnicsivá.
Dare desu ka.	Kicsoda?	Dáre desz ká.
Anohito wo shitteimasu.	Azt az embert ismerem.	Ánohito o sitteimász.
Anohito wa dare desu ka.	Az az ember kicsoda?	Ánohito vá dáre desz ká.
Watashi shiranai desu.	Én nem tudom..	Genki dewá náj.
Watashi shittemasu yo.	Én ismerem ám.	Vátási sittemász jo.
Anata shitteru no ka.	Te ismered?.	Ánátá sitteru no ká.
Iie. Shittemasen.	Nem. Nem ismerem.	Ije. Sittemászen.
Dare darou.	Ki lehet?	Dáre dáró.
Ore wa shitteru mon ka.	Én ugyan honnan ismerném?	Ore vá sitteru mon ká.
Ore mo shiranai..	Én se tudom.	Ore mo siránái.
Anohito wa shitteru.	Az az ember ismeri.	Ánohito vá sitteru.
Watashi mo shitteru.	Én is ismerem.	Vátási mo sitteru.
Shiru mon ka.	Honnan tudjam?	Siru mon ká.
Shitte inai hito.	Nem ismert ember.	Sitte ináj hito.
Sore shittara dou suru no?	Azt tudod, akkor mit csinálsz?	Szore sittará dó szuru no?
Anohito wo shiritai desu.	Azt az embert meg akarom ismerni.	Áno hito wo siritáj desz.

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>	<i>Magyar kiejtés</i>
Anohito wa anata wo shitteimasu.	Az az ember, téged ismer.	Ánohito vá ánátá wo sitteimász.
E? Honto desu ka.	He? Tényleg?	E? Honto desz ká.
Honto ka dou ka, yoku shiranai desu.	Igaz, vagy nem, nem is tudom.	Honto ká dó ká, joku siránáj desz.

Szavak

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Ichi	egy
ni	kettő
san	három
shi	négy
go	öt
roku	hat
shichi	hét
hachi	nyolc
kyuu	kilenc
juu	tíz
kazoemasu	Számol
kazoeru	számolás
watashi	én

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>
mo	is
anata	te
kazoete	számold
dou	Hogy, mit
Ii	Jó, rendben, jól
mou	még
ikkai	egyszer
kudasai	Légy szíves
imasu	Van (élő)
desu	van
ka	Kérdő szócska
Hai.	Igen.
sa	Akkor...
hajimemasu	Kezdem
korede	így
ie	nem
yokunai	Nem jó
moichido	Újra, újból, még egyszer
iizou	Jó lesz. Remek.
shikashi	de
yada	Hogy is ne! Nem akarom.
onegai	Légyszi, kérem
wakatta	értettem
yoku	jól
dekimashita	tudta

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Arigatou gozaimasu.	Köszönöm szépen.
kore	ez
ijou	Vég. Nincs tovább. Elég.
kazoemasen	Nem számol.

Kiejtési táblázat

<i>írás</i>	<i>ejtés</i>
s	sz
sh	s
ch	cs
ts	c
ni	nyi
hu	fu
y	j
j	dzs
wo	o

Mondatok

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Kazoemasu. 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10.	Számolok. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10
Watashi mo kazoeru. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10	Én is számolok. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10
Anata mo kazoete.	Te is számoljad.
Ii yo. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10	Jól van. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10
Mou ikkai kazoete kudasai.	Még egyszer számoljad légy szíves.
Mou ikkai desu ka.	Még egyszer?
Hai. Mou ikkai.	Igen. Még egyszer.
Sa. Hajimemasu. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10	Akkor, kezdem. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10
Korede ii desu ka.	Így jó lesz?
Iie. Yokunai. Moichido.	Nem. Nem jó. Újból.
Ee? Moichido desu ka.	E? Újból?
Sou desu. Moichido kazoete kudasai.	Úgy van. Újból számold légy szíves.
Ichi, ni, san, shi, go, roku, shichi, hachi, kyuu, juu.	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10
Iizou. Shikashi mou ikkai.	Remek. De még egyszer.
Mou yada.	Még mit nem!

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Onegai.	Légyszi.
Wakatta. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10	Értettem. 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10
Yoku dekimashita.	Jól csináltad.
Arigatougozaimasu.	Nagyon szépen köszönöm.
Moichido kazemasu ka.	Újra számolod?
Mou, kore ijou kazoemasen.	Már ettől tovább nem számolok.

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>
anata	te
dewa nai	A tagadás kifejezője.
densha	vonat
nai	nincs
ïie	nem
inu	kutya
ja nai	A tagadás kifejezője (közvetlen)
kono	Ez a ...
machi	város
motto	még
narimashita	-vé lett, -vé vált
natta	-vé lett (közvetlen forma)
nemurenai	nem alszik
nai	nincs
onna	nő

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>
sonna ni	annyira
totemo	nagyon
terebi	televízió
urusai	hangos, zajos, lármás
urusaku	hangosan
urusakute	mert hangos
watashi	én

A japán ABC

<i>a</i>	<i>i</i>	<i>u</i>	<i>e</i>	<i>o</i>
ka	ki	ku	ke	ko
sa	shi	su	se	so
ta	chi	tsu	te	to
na	ni	nu	ne	no
ha	hi	hu	he	ho
ma	mi	mu	me	mo
ya		yu		yo
ra	ri	ru	re	ro
wa				wo
n				

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Urusai desu.	Hangos.
Urusaku narimashita.	Hangos lett.
Urusaku natta.	Hangos lett. (közvetlen)
Urusaku nai.	Nem hangos.
Urusaku shitemasen.	Nem hangos. (közvetlen)
Urusakute nemurenai.	A zajtól nem tud aludni.
Urusai machi.	Zajos város.
Urusai onna.	Hangos nő.
Urusai densha.	Hangos vonat.
Urusaku nai machi.	Nem zajos város.
Urusaku nai onna.	Nem hangos nő.
Urusaku nai densha.	Nem hangos vonat.
Urusai!	Ne hangoskodj! Ne kiabálj!
Urusai na.	De hangos.
Urusai desu ka.	Hangos?
Hai. Totemo urusai desu.	Igen. Nagyon hangos.
Iie. Sonna ni urusaku nai.	Nem. Annyira nem hangos.
Sonna ni urusaku wa nai desu.	Annyira nem hangos.
Kono inu wa urusai desu.	Ez a kutya hangos.
Watashi no inu wa sonna ni urusai no?	Az én kutyám annyira hangos?
Hai. Urusai inu da na.	Igen. Hangos az a kutya.

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Anata wa motto urusai.	Te még hangosabb vagy.
Kono terebi wa urusaku natta.	Ez a TV hangos lett.
Iie. Kono terebi wa urusaku natte nai desu.	Nem. Ez a TV nem lett hangos.

<i>Japán mondatok jelentés nélkül</i>
Urusai desu.
Urusaku narimashita.
Urusaku natta.
Urusaku nai.
Urusakute nemurenai.
Urusai machi.
Urusai onna.
Urusai densha.
Urusaku nai machi.
Urusaku nai onna.
Urusaku nai densha.
Urusai!
Urusai na!
Urusai desu ka.
Hai. Totemo urusai desu.
Urusai desu ka. Iie. Sonna ni urusaku nai.

Japán mondatok jelentés nélkül

Urusai desu ka. Iie. Sonna ni urusaku wa nai desu.

Kono inu wa urusai desu.

Watashi no inu wa sonna ni urusai desu ka.

Hai. Urusai inu da na!

Anata wa motto urusai.

Szavak

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>
chikai	közel
chotto	kicsit
dewa nai	Nem. Nem annyira.
Doko?	Hol?
Dou yatte?	Hogyan?
dake	csak
honto	valóban
hai	igen
hi	nap
iie	nem
iku	menni
ikimasu	megy
issho	együtt
itte	menj
ii	jó
Ichi nichi	Egy nap, egész nap

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>
jinja	Buddha templom
juppun	10 perc
kyou	ma
kazoku	család
kite	gyere
kudasai	Légy szíves
kara	tól, mivel
kuruma	autó
mo	is
minna	mindenki
shinto	shinto
sou	Úgy, úgy van, csakugyan
tera	Templom
to ieba	ha azt mondjuk
toi	messze
watashi	én

Mondatok

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Kyou wa jinja e iku.	Máma templomba megyek.
Kyou mo jinja e iku.	Ma is templomba megyek.
Jinja e? Kyou?	Templomba? Ma?
Kyou wa tera no hi dewa nai ka.	Máma nem szentély napja van?
Iie. Kyou wa jinja no hi da yo.	Nem. Ma a templom napja vagyon.
Honto desu ka.	Valóban?
Honto desu.	Valóban.
Shinto wa tera desu ne.	A Shinto az tera ugye?
Hai. Shinto to ieba, tera desu yo.	Igen. Ha shintóról van szó, akkor terát mondunk.
Ja. Jinja wa?	És. Ha jinja?
Jinja wa Budha desu.	Jinja az Buddha.
Sou desu ka?	Tényleg?
Sou desu.	Tényleg.
Kyou kazoku minna jinja e ikimasu ka.	Ma az egész család templomba megy?
Hai. Kazoku minna ikimasu.	Igen. Az egész család megy.
Sa. Watashi mo isshoni itte ii desu ka.	Hát. Én is együtt mehetek?
Hai. Ii desu yo.	Igen. Az jó lesz.
Isshou ni kite kudasai.	Velünk együtt gyere.
Kyou wa doko no jinja e ikimasu ka.	Ma melyik templomba mennek?

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Kyou wa Fujin jinja e ikimasu.	Ma a Fujin templomba megyünk.
Fujin jinja wa chikai desu ka.	A Fujin jinja közel van?
Fujin jinja wa chotto toi desu.	A Fujin templom kissé messze van.
Dou yatte iku no?	Hogyan mennek?
Kyou wa kazoku minna iku kara, kuruma de ikimasu.	Ma az egész család megy, ezért autóval megyünk.
Kuruma de juppun dake desu.	Autóval csak 10 perc.
Kyou ii ichi nichi wo.	Mára kellemes napot kívánok.

Mond utánam

<i>toi</i>	<i>Toi desu.</i>	<i>chotto</i>	<i>Chotto toi desu.</i>
toi	Toi dewa nai.	chotto	Chotto toi dewa nai.
kyou	Kyou dewa nai.	kyou	Kyou iku.
kyou	Kyou iku dewa nai.	kyou	Kyou ikimasu.
kyou	Kyou issho.	kyou	Kyou issho dewa nai.
kyou	Kyou wa minna iku.	Kyou mo	Kyo mo minna ikimasu.
kyo	Kyou wa tera e ikimasu.	Kyou mo	Kyou mo tera e ikimasu.
kyo	Kyou wa tera dewa nai.	Kyou wa	Kyou wa jinja desu.
Kyo iku	Kyo iku no?	Kyou mo	Kyo mo iku no?
Kyo ikimasu	Kyou mo ikimasu ka.	Kyou mo	Kyou mo ikimasu yo.
kyo	Kyou desu ka.	kyou	Kyou desu.
Kyou doko	Kyou wa doko e ikimasu ka.	kyou	Kyou wa jinja e.
kyou	Kyou dou yatte iku no?	kyou	Kyou wa dou yatte ikimasu ka.
Kyou iku	Kyou wa kuruma de iku.	Kyou	Kyou kuruma de ikimasu.
chikai	Chikai dewa nai.	chikai	Chotto chikai.
minna	Minna ikimasu ka?	minna	Minna ikimasu.
minna	Kazoku minna desu ka?	minna	Kazoku minna desu.
Kyou	Kyou wa tera no hi.	kyou	Kyou wa tera no hi dewa nai.

toi

Toi desu.

Kyou mo

Kyou mo tera no hi
desu.

Kyou
dake

Kyou dake desu ka.

chotto

Chotto toi desu.

kyou

Kyou mo jinja no hi
desu.

Kyou
dake

Kyou dake desu.

Szavak

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>
konnichiwa	Jó napot
hajimemashite	Első találkozás (bemutatkozás)
watashi	én
namae	Név, neve
yoroshiku	kérem
onegaishimasu	Legyen szíves
anata	te
nani	Mi?
sumimasen	elnézést
kochira	Ide, nekem, hozzám
koso	szintén
se	Termet, alkat
takai	magas
hito	ember
onna	nő
otoko	férfi
aite	Találkozni tud
ureshii	boldog
donna	milyen
hikui	alacsony
futoi	elhízott
genki	egészséges

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>
arigato	köszönöm
totemo	nagyon
shitsureishimasu	bocsánat
gakusei	diák
shumi	hobbi
shitemasu	Csinál, tesz
kaisha	gyár
shigoto	munka
kaishain	munkás
sarariman	hivatalnok
ikutsu	Mennyi, hány?
nijuugo	25
sai	éves
sake	alkohol
nomanai	Nem iszik
hanashi	beszéd
dekite	Sikerült, tudott
Hangari jin	Magyar ember

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Konnichiwa.	Jó napot.
Hajimemashite.	Örülök a találkozásnak.
Watashi wa Kati desu.	Én Kati vagyok.
Watashi no namae wa Kati desu.	Az én nevem Kati.
Yoroshiku onegaishimasu.	Fogadjon barátságába.
Anata no namae wa nan desu ka.	Az ön neve mi?
Sumimasen.	Elnézést.
Kochira koso.	Én is szintén.
Watashi wa se ga takai desu.	Én magas termetű vagyok.
Watashi wa onna desu.	Én nő vagyok.
Watashi wa otoko desu.	Én férfi vagyok.
Anata to aete ureshii desu.	Az önnel való találkozásnak örülök.
Anata wa donna hito desu ka.	Ön milyen ember?.
Watashi wa se ga hikui desu.	Én alacsony termetű ember vagyok.
Watashi wa futoi desu.	Én elhízott ember vagyok.
Ogenki desu ka.	Hogy tetszik lenni?
Arigato. Totemo genki desu.	Köszönöm. Nagyon jól vagyok.
Anata wa?	És ön?
Shitsureishimasu.	Elnézést. (a zavarásért)
Watashi wa gakusei desu.	Én diák vagyok.
Watashi no shumi wa karate desu.	Az én hobbim a karate.
Anata wa nani wo shitemasu ka.	Ön mit csinál?
Watashi wa kaisha de shigoto wo	Én gyárban dolgozom.

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>
shimasu.	
Watashi wa kaishain desu.	Én munkás vagyok.
Watashi wa sarariman desu.	Én irodai alkalmazott vagyok.
Anata wa o ikutsu desu ka.	Ön hány éves tetszik lenni?
Watashi wa nijuugo sai desu.	Én 25 éves vagyok.
Watashi wa sake wo nomimasen.	Én alkoholt nem ivó ember vagyok.
Watashi wa anata to hanasete totemo ureshii desu.	(Hogy)Én, önnel beszélni tudtam, nagyon boldog vagyok.
Watashi wa hangari jin desu.	Én magyar vagyok.

Japán mondatok jelentés nélkül

Konnichiwa.

Konnichiwa. Hajimemashite.

Hajimemashite. Watashi wa Kovács Kati desu.

Yoroshiku onegaishimasu.

Watashi wa Kenzo Akira desu.

Kochirakoso yoroshiku onegaishimasu.

Sumimasen. Anata wa donata desu ka.

Watashi wa Kati desu.

Watashi wa hangari jin desu.

Anata wa donna hito desu ka.

Watashi wa se ga takaku futotteimasu.

Watashi wa kaisha de shigoto wo shiteimasu..

Anata wa kaishain desu ka.

Hai. Watashi wa kaishain desu.

Anata wa o ikutsu desu ka.

Watashi wa 25 sai desu.

Anata wa onna desu ka, otoko desu ka.

Watashi wa onna desu.

Anata wa futotteimasu ka. Iie. Sonna ni futotteimasen.

Anata to aete ureshii desu.

Anata wa oikutsu desu ka?

Watashi wa 25 sai desu.

Anata wa se ga takai desu ka.

Iie. Watashi wa se ga hikui desu.

Anata wa?

Japán mondatok jelentés nélkül

Watashi wa se ga takai desu.

Watashi wa sarariman desu.

Anata wa donna hito desu ka.

Watashi wa se ga takai hangari jin desu.

Anata to hanasete totemo ureshii desu.

Olvasás és értés gyakorlat

Konnichiwa.

Konnichiwa.

Watashi wa Kovács Kati desu. Yoroshiku onegaishimasu.

Watashi wa Suzuki Aoi desu. Kochirakoso yoroshiku onegaishimasu.

Sumimasen. Anata wa donna hito desu ka.

Watashi wa sarariman desu. Anata wa?

Watashi wa hangari jin, gakusei desu.

Sumimasen. Anata wa se ga takai desu ka.

Iie. Watashi wa se ga hikui desu. Anata wa? Se ga takai desu ka.

Hai. Watashi wa se ga takai desu.

Sumimasen. Anata wa o ikutsu desu ka.

Watashi wa niyuugo sai desu. Anata wa?

Watashi mo niyuugo sai desu.

Sumimasen. Anata wa nani wo shiteimasu ka.

Watashi wa kaisha de shigoto wo shiteimasu. Anata wa? Shigoto wo shiteimasu ka.

Iie. Watashi wa gakusei desu.

Anata to hanasete totemo ureshii desu.

Kochirakoso totemo ureshii desu.

Jó napot.

Jó napot.

Én Kovács Kati vagyok. Legyen szíves fogadjon szeretettel.

Én Suzuki Aoi vagyok. Szintén legyen szíves fogadjon szeretettel.

Elnézést. Ön milyen ember?

Én Irodai alkalmazott vagyok. És ön?

Én magyar diák vagyok.

Elnézést. Ön magas ember?

Nem. Én alacsony ember vagyok. És ön? Magas ember?

Igen. Én magas vagyok.

Elnézést. Hány éves tetszik lenni?

Én 25 éves vagyok. És ön?

Én 25 éves vagyok.

Elnézést. Ön mit csinál? (Ön mivel foglalkozik?)

Én gyárban dolgozom. És ön? Dolgozik?

Nem. Én diák vagyok.
Hogy önnel beszélni tudtam, nagyon örülök.
Szintén nagyon örülök.

Ez a bemutatkozási forma szinte minden alkalommal ehhez hasonlóan fog zajlani, amikor első találkozás történik levelezés alkalmával. Persze meg kell jegyezni, hogy ez egy általános első találkozási forma, ami általánossága ellenére is csak egy a sok beszélgetési, illetve bemutatkozási forma közül. Ez tehát az első, amit illik megtanulni, és a példa adta irányt, illetve stílust követni. Akkor semmilyen körülmény között nem érhet baj. A következőkben pedig merítsünk az életből is, hogy az illem előírást felrúgó, japánok között is otthonosan mozogjunk. Az illemet felrúgó japán ugyanis nem rossz japán, csupán helyzeténél, avagy koránál fogva közvetlen. Mivel japánnyelvről van szó, a közvetlen alatt a vagányabb, egyszerűbb, tömörebb, tehát az utca hangját kell érteni.

*Lássuk hát hogyan hangzik a bemutatkozás közvetlen formában, amit bátran használhatunk, ha észrevesszük, hogy beszélgetőpartnerünk kerüli a szép és illedelmes formákat.
(Ezt úgy vehetjük észre, hogy a mi Konnichiwa köszönésünkre, Hai!, Ho!, Chiwa! Maido., és minden egyéb a szépnek nevezett Konnichiwa-tól eltérő módon köszön vissza.) Ilyenkor egyből válthatunk is a közvetlen formára.*

Konnichiwa.

Maido.

Kovács Kati desu. Yoroshiku.

Yo. Boku Suzuki Aoi.

Suman. Anta donna hito?

Boku sarariman. Kimi wa?

Watashi hangarijin gakusei.

Suman. Anta se ga takai no?

Ie. Boku se ga hikui. Kimi wa? Se ga takai ka.

Hai. Se ga takai.
Suman. Anta ikutsu?
Boku ni juugo. Kimi wa?
Watashi ni juugo desu.
Suman. Anta nani shiteruno?
Boku kaisha de hataraku no. Kimi wa? Hataraiteruno kai?
Iie. Watashi gakusei desu yo.
Anta to hanashite ureshii.
Kocchi mo ureshii.

Jó napot.
Szia.
Kovács Kati vagyok. Üdvözöllek.
Én Suzuki Aoki. Üdv.
Bocs. Te milyen ember vagy?
Én, irodai alkalmazott. És te?
Én magyar diák.
Bocs. Te magas vagy?
Nem. Én alacsony. És te? Magas vagy?
Igen. Magas.
Bocs. Te hány éves vagy?
Én 25. És te?
Én 25 vagyok.
Bocs. Te mit csinálsz?
Én gyárban dolgozom. És te? Dolgozol?
Nem. Én diák vagyok ám.
Veled beszélni öröm.
Itt is öröm. (Nekem is öröm.)

Szavak

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>
atama	fej
kaminoke	haj
mimi	fül
me	szem
hana	orr
mayuge	szemöldök
kuchi	száj
shita	nyelv
kao	arc
kubi	nyak
kata	váll
ude	kar
hiji	könyök
tekubi	csukló
tenohira	tenyér
mune	mell
hara	has
heso	köldök
onaka	has
senaka	hát
koshi	derék
momo	comb

<i>Japán szavak</i>	<i>Magyar jelentések</i>
ashi	láb
hiza	térd
ashikubi	boka
ashinoura	talp
i	gyomor
hone	csont
kinniku	izom
mawaru	forog
nagai	hosszú
kirei	szép
hone	csont
miru	néz
kiku	hallgat, hall
itai	fáj
hanasu	beszél
nobiru	nő, növekszik
tsuyoi	erős
okii	nagy
chisai	kicsi
mijikai	rövid

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Ookii atama.	Nagy fej.
Nobiru kaminoke.	Növekvő haj.

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Ookii mimi.	Nagy fül.
Kireina me.	Szép szem.
Chiisai hana.	Kicsi orr.
Chiisai mayuge.	Kicsi szemöldök.
Hanasu kuchi.	Beszélő száj.
Kireina kao.	Szép arc.
Mijikai kubi.	Rövid nyak.
Nagai ude.	Hosszú kar.
Tsuyoi hiji.	Erős könyök.
Ookii tenohira.	Nagy tenyér.
Chisai mune.	Kicsi mell.
Ookii onaka.	Nagy has.
Nagai senaka.	Hosszú hát.
Nagai momo.	Hosszú comb.
Nagai ashi.	Hosszú láb.
Tsuyoi hiza.	Erős könyök.
Chisai ashinoura.	Kicsi talp.
Nagai hone.	Hosszú csont.
Tsuyoi kinniku.	Erős izomzat.
Mawaru me.	Forgó szem.
Atama ga ookii.	A fej nagy.
Kaminoke ga nagai.	A haj hosszú.
Mimi ga okii desu.	A fül az nagy.
Me ga kirei.	A szem szép.
Hana ga chiisai desu.	Az orr az kicsi.

<i>Japán mondatok</i>	<i>Magyar jelentések</i>
Kuchi wa hanasu.	A száj az beszél.
Kao ga kirei.	Az arc szép.

<i>Japán mondatok jelentés nélkül</i>
Konnichiwa.
Konnichiwa. Hajimemashite.
Hajimemashite. Watashi wa Kovács Kati desu.
Yoroshiku onegaishimasu.
Watashi wa Kenzo Akira desu.
Kochirakoso yoroshiku onegaishimasu.
Sumimasen. Anata wa donata desu ka.
Watashi wa Kati desu.
Watashi wa hangari jin desu.
Anata wa donna hito desu ka.
Watashi wa se ga takaku futotteimasu.
Watashi wa kaisha de shigoto wo shiteimasu..
Anata wa kaishain desu ka.
Hai. Watashi wa kaishain desu.
Anata wa o ikutsu desu ka.
Watashi wa 25 sai desu.
Anata wa onna desu ka, otoko desu ka.
Watashi wa onna desu.
Anata wa futotteimasu ka. Iie. Sonna ni futotteimasen.
Anata to aete ureshii desu.

Japán mondatok jelentés nélkül

Anata wa oikutsu desu ka?

Watashi wa 25 sai desu.

Anata wa se ga takai desu ka.

Iie. Watashi wa se ga hikui desu.

Anata wa?

Watashi wa se ga takai desu.

Watashi wa sarariman desu.

Anata wa donna hito desu ka.

Watashi wa se ga takai hangari jin desu.

Anata to hanasete totemo ureshii desu.

Szavak:

<i>ookii</i>	<i>nagy</i>
<i>wani</i>	<i>krokodil</i>
<i>san</i>	<i>úr, né, asszony</i>
<i>yattekita</i>	<i>jött, érkezett</i>
<i>tori</i>	<i>madár</i>
<i>chuu</i>	<i>közepes</i>
<i>chiisai</i>	<i>kicsi, kicsike, apró</i>
<i>gorira</i>	<i>gorilla</i>
<i>kun</i>	<i>becéző formula (gorillácska)</i>
<i>tako</i>	<i>polip</i>
<i>hebi</i>	<i>kígyó</i>

Budós mondatok

<u><i>Karate desu ka. Aikido desu ka.</i></u>	Karate, Aikidó?
<u><i>Karate desu.</i></u>	Karate.
<u><i>Aikido wa dou desu ka.</i></u>	Az aikidó hogy tetszik?
<u><i>Aikido wa muzukashii.</i></u>	Az aikidó nehéz.
<u><i>Zengutsu de tatte kudasai.</i></u>	Nyíl állásban álljál légyszives.
<u><i>Motto tsuyoku utte.</i></u>	Még erősebben üssed.
<u><i>Motto hayaku utte.</i></u>	Még gyorsabban üss.
<u><i>Motto okii koe de.</i></u>	Még nagyobb hangon.
<u><i>Motto takaku.</i></u>	Még magasabbra.
<u><i>Motto tsuyoku.</i></u>	Még erősebben.
<u><i>Hayai.</i></u>	Gyors.
<u><i>Takai.</i></u>	Magas.
<u><i>Tsuyoi.</i></u>	Erős.
<u><i>Tatte.</i></u>	Állj./fel/
<u><i>Muzukashii.</i></u>	Nehéz.
<u><i>Kirei.</i></u>	Szép.
<u><i>Motto kirei ni.</i></u>	Még szebben.
<u><i>Issho ni.</i></u>	Együtt.
<u><i>Minna issho ni.</i></u>	Mindenki együtt.
<u><i>Issho.</i></u>	Együtt.
<u><i>Watashi to issho.</i></u>	Velem együtt.
<u><i>Minna issho de suto uke.</i></u>	Mindenki együtt kézél védés.
<u><i>Shuto.</i></u>	Kézél.
<u><i>Uke.</i></u>	Védés.
<u><i>Tsuyoku tatte.</i></u>	Erősen állj.